

Welke DAG is de
CHRISTELIJKE
SABBAT?

Welke DAG is de
CHRISTELIJKE
SABBAT?

door

HERBERT W. ARMSTRONG

Inhoud:

Hoofdstuk 1

**MAAR, MAAKT HET WEL ENIG
VERSCHIL UIT? 5**

Hoofdstuk 2

WIE HEEFT DE SABBAT INGESTELD? 19

Hoofdstuk 3

**GOD — NIET MOZES — HEEFT DE WET
GEGEVEN 34**

Hoofdstuk 4

EEN BIJZONDER, EEUWIG VERBOND 49

Hoofdstuk 5

**WELKE DAG VOOR DE NIET-JOODSE
CHRISTENEN? 66**

Hoofdstuk 6

**WAAROM ISRAËL EN JUDA SLAVEN
GEMAAKT WERDEN 76**

Hoofdstuk 7

**DE VERBAZINGWEKKENDE WAARHEID
OVER CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP 85**

**Maakt het enig
verschil uit WELKE
dag we gedenken—
en of we hem al dan
niet houden?**

**Heeft de Bijbel de ZONDAG
als de DAG DES HEREN
ingesteld?**

**Werd de Sabbat alleen
voor Joden gegeven?**

**Is hij bindend voor de Joden,
terwijl Christenen verplicht
zijn de ZONDAG als de
DAG DES HEREN te houden?**

Hoofdstuk 1

...MAAR MAAKT HET WEL ENIG VERSCHIL UIT?

ONTEGENZEGLIJK de meeste belijdende christenen aanvaarden de ZONDAG als de nieuwtestamentische Dag des Heren. Islamiëten houden de vrijdag. Sommige godsdiensten nemen geen enkele dag in acht.

Maar er zijn er ook die volhouden dat de Sabbat van de zevende dag nog steeds van kracht is. Het niet naleven ervan, zo beweren ze, is ZONDE — en de straf is de eeuwige DOOD!

Dat is een vrij ernstige bewering!

Weinigen nemen het ernstig op — maar hiermee is men er niet van af en evenmin weerlegt het de bewering. Heeft *U* de zaak wel eens ernstig onderzocht?

Als iemand mij zegt dat mijn huis in brand staat, ga ik hem niet uitlachen en weigeren het ernstig op te nemen. Ik ga me er meteen van overtuigen! Als hij ongelijk heeft *WEET* ik tenminste dat mijn huis veilig is. Jaren geleden al heb ik geleerd dat het heel gevaarlijk kan zijn iets achteloos te *VERONDERSTELLEN* of zonder meer aan te nemen. Het is veel wijzer en veiliger *al de feiten* erbij te halen en *dán* te beslissen.

En iemands eeuwig *LEVEN* is veel kostbaarder dan zijn huis.

Weinigen geven er zich vandaag rekenschap van, maar het is een feit dat gedurende de eerste drie eeuwen

van de christelijke jaartelling de Sabbat-zondag controverse in hoge mate gewoed heeft. Geweld en bloedvergieten stegen ten top. Miljoenen werden over dit vraagstuk gefolterd en ter dood gebracht.

WIE HEEFT ER GELIJK?

En maakt het, per slot van rekening, wel *enig verschil* uit?

Veranderende tijden

Jaren geleden kwam ik voor dit probleem te staan. Mijn vrouw zei dat zij in de Bijbel ontdekt had dat christenen verplicht zijn de Sabbat te houden — van zonsondergang vrijdagavond tot zonsondergang zaterdagavond. Ik was gechoqueerd, woedend! Dit leek me je reinste fanatisme. Ik had argumenten in overvloed!

„Je kunt me niet wijsmaken dat ál deze kerken verkeerd zouden kunnen zijn!” riep ik in zelfverzekerde verontwaardiging uit.

Dit daagde me uit, de kwestie te *onderzoeken* — AL DE FEITEN TE VERZAMELEN! Ik werd ertoe geprikkeld me serieus in deze zaak te verdiepen. Ik kon het probleem niet negeren. Ik zat ermee opgescheept! Het was mijn huis binnengedrongen!

Zodra deze kwestie ter sprake komt, doemen en meteen talrijke andere vragen op.

Moeten we onze godsdienst niet aan de *veranderende tijden* aanpassen? Werd de Bijbel per slot van rekening niet meer dan 1900 jaar geleden geschreven? We leven nú toch in een andere wereld! Dat is één argument. Maar hébben wij wel het recht onze godsdienst te beredeneren? Zullen wij, in het laatste oordeel, over ons

Foto's: Belgisch Instituut voor Voorlichting en Documentatie, Ambassador College

ZOUDEN DEZE KUNNEN SLUITEN OP DE SABBAT? — Men vraagt zich af: „Hoe kunnen grote continu-bedrijven, zoals deze olieraffinaderij (boven), stopgezet worden om met een ‚zevendedagsabbat‘ overeen te stemmen?” Foto beneden, cafe-terrasje in een winkelstraat. Zouden winkels en horeca-bedrijven kunnen sluiten—vrijdagavond en zaterdag, wanneer ze een groot gedeelte van hun zaken doen?

eigen lot beslissen? Misschien kunnen we toch beter de **WAARHEID** te weten komen!

Sommigen zullen vragen: „Hoe kan deze wereld, zoals zij nu georganiseerd is, de zevende dag, de Sabbat, houden? De wereld is op de ZONDAG afgestemd.”

Of: „Veronderstel dat u op een passagiersschip reist. Zou u kunnen verwachten dat men de machines zou stilleggen en men vrijdags bij zonsondergang niet meer zou doorvaren?”

„En wat zou er gebeuren met de openbare nutsbedrijven in de grote steden? Elektriciteit, water, gas. Moeten de politiebureaus maar sluiten en de misdadigers een dagje vrijaf geven?”

„Veronderstel eens dat het land zich in staat van oorlog bevindt. Moeten onze strijdkrachten dan vrijdags bij zonsondergang ophouden te vechten? De vijand zou er wel eens anders over kunnen denken!”

„Maar is er geen *tijd verloren geraakt*? Hoe kunnen we weten of de zaterdag van vandaag nog *dezelfde* dag van de week is als bij de schepping — of ten tijde van Mozes? Is de wekelijkse cyclus sinds de schepping nooit in de war geraakt?” Ook op deze vraag zullen we in dit boekje, aan de hand van bewijzen, een antwoord geven.

„Maar,” zou u als besluit kunnen zeggen, „*welk verschil zou het ten enenmale uitmaken WELKE* dag we houden, en of we hem *AL DAN NIET* houden?”

Deze en andere vragen *dienen beantwoord te worden!* En *zullen* dat ook in dit boekje.

In de eerste plaats: hoe kunnen we, in een wereld van gevestigd, georganiseerd christendom dat de zondag houdt, en waarin misschien de *meeste* mensen geen *enkele* dag werkelijk heiligen, dit **AAN DE WEET KOMEN**?

Is er wel een **ALLERHOOGST GEZAG**, dat de macht van leven en dood over onze eeuwigheid uitoefent — de **MACHT** om het juiste antwoord af te kondigen en ook **UIT TE VOEREN**?

Op grond van **WELK GEZAG** houden christenen de

zondag, islamieten de vrijdag, sabbattariërs de zaterdag, en anderen helemaal geen dag?

Bestaat er wel enig gezag dat bepaalt of we de vrijdag, de zondag of de zaterdag dienen te houden? Eén ding is duidelijk: niet iedereen blijkt *hetzelfde* gezag te erkennen.

Indien er **GEEN GOD** is!

Laat ik hier, op dit punt, ronduit zeggen dat, *als er géén God is* — als ik GOD buiten beschouwing zou laten — ik inderdaad niet zou kunnen inzien hoe het mogelijk-kerwijs enig verschil zou kúnnen uitmaken!

Ik kan me op geen enkele wijze indenken hoe iemand met zijn eigen verstand, zonder enig Allerhoogst GEZAG, zou kunnen beredeneren **WAAROM** het enig verschil zou kúnnen uitmaken *welke* dag we vieren — en óf we hem al dan niet vieren.

Maar de Almachtige Schepper-God bestaat! Zijn bestaan kan gemakkelijk bewezen worden. God komt er wel **DEGELIJK** aan te pas, of men dit feit nu erkent of niet! Die Almachtige God heeft ten aanzien van juist dit vraagstuk, onverbiddelijke en onzichtbare **WETTEN** in het leven geroepen. Die God en die wetten **BESTAAN** — zij **LEVEN** — zij zijn **IN WERKING!** En hun bestaan en werking hangen niet van een mens — of van de hele mensheid af — die zich al dan niet van hun bestaan rekenschap geeft.

De Almachtige God heeft de sleutels van leven en dood in zijn bezit! Door Hem wordt over *uw lot* beslist! Voor alle **EEUWIGHEID!** En dát is de reden waarom het zoveel verschil uitmaakt — voor uw welzijn nú en voor uw eeuwigheid!

Allereerst dienen we dus, eens voor altijd, uit te maken **WIE** of **WAT** deze **OPPERSTE AUTORITEIT** is, voor Wie wij in het oordeel zullen staan. Verklaart deze autoriteit **WAAROM** het verschil uitmaakt — en wat de gevolgen van ongehoorzaamheid of onachtzaamheid zijn?

Wist u dat er een godsdienstige groepering is, die er aanspraak op maakt, de enige, onfeilbare autoriteit te

zijn? Zij beweert dat de Bijbel „geen toereikende leidraad voor de hemel is”. Zij beweert bij monde van haar eigen kerkelijke leiders dat zij, op haar eigen onfeilbare gezag, de Sabbat door de zondag vervangen heeft.

Deze godsdienstige groepering voert het feit dat alle mensen die de zondag onderhouden — wat de westerse wereld in haar geheel inhoudt — zich aan haar uitspraak op het gebied der zondagsheiliging onderworpen hebben als BEWIJS van haar absolute autoriteit aan.

Verscheidene jaren geleden verklaarde de thans overleden kerkelijke autoriteit, James Gibbon, op pagina 111 van zijn boek *Faith of our Fathers* dat u de hele Bijbel van Genesis tot Openbaring kunt doorzoeken zonder ook maar één regel of vers te vinden waarin de zondagsviering gewettigd wordt — dat de Bijbel de heiliging van de zevendedagssabbat oplegt — en dat de enige autoriteit voor zondagsheiliging op uitspraken van mensen rust.

Men beweert dat de successie van menselijke kerkelijke leiders de autoriteit van Jezus Christus *vervangen* heeft. Dit zal vele godsdienstige mensen wel verwonderen.

Men beweert dat Christus de LEIDING van de Kerk aan Petrus en zijn opvolgers heeft overgedragen. Of met andere woorden gezegd, dat Christus als het ware „van het toneel is verdwenen” — en dat mensen *in de plaats* van Christus als het HOOFD van de Kerk regeren.

Maar veel kerkgangers aanvaardden dit idee van onfeilbaarheid niet.

WAT is dan de WAARHEID?

Heeft u zich wel eens de moeite getroost, wérkelijk te BEWIJZEN of GOD bestaat? Kunt u werkelijk AANTONEN, aan de hand van onweerlegbare, positieve BEWIJZEN, dat God de Schepper is — dat Hij HEERST als OPPERSTE EN ONFEILBARE AUTORITEIT over heel zijn schepping — over het hele universum?

Ja, dat kunt u — tenzij u onwillig bent WAARHEID

aan te nemen! Wij bieden u dit bewijs aan in onze kosteloze brochure *Bestaat GOD?*

Kunt u ook BEWIJZEN dat DE BIJBEL het ware gezaghebbende WOORD VAN GOD is — zijn geïnspireerde Boodschap en het handboek voor de mensheid — de ENIGE ONFEILBARE AUTORITEIT aan de hand waarvan het mensdom GEOORDEELD zal worden?

Ja, dat kunt u ook bewijzen, tenzij u weigert WAARHEID aan te nemen! Ook dit bewijs bieden wij u aan in ons gratis boekje *De Bijbel bewezen*.

Jezus Christus is de STICHTER van de ware nieuwtestamentische Kerk van God.

WANNEER heeft Christus de Kerk opgericht?

Maar *wanneer* stichtte — begon — Christus eigenlijk precies Gods Kerk: terwijl Hij nog een sterfelijk mens was of na zijn opstanding en hemelvaart?

Gedurende zijn sterfelijk menselijk bestaan onderwees Hij zijn discipelen slechts ZIJN BOODSCHAP — zijn EVANGELIE. Maar GODS KERK werd gesticht — nam een aanvang — op Pinksteren in het jaar 31, *NADAT* Christus opgestaan, verheerlijkt en naar Gods troon in de hemel opgestegen was!

Wanneer is Christus nu geacht „van het toneel te zijn verdwenen”, als Hoofd van de Kerk, om de leiding aan mensen over te dragen? Niet nadat de KERK opgericht was en bestond — *maar voordat er een Kerk bestond om overgedragen te kunnen worden!*

Waarom verwerpen kerkelijke leiders het Schriftgezag — en proberen niettemin hun autoriteit te VESTIGEN *op de autoriteit die zij verwerpen en loochenen* — door Matthéüs 16:18 aan te halen.

Jezus had zijn discipelen juist gevraagd wie zij geloofden dat Hij, de Zoon des MENSEN, werkelijk was. En Petrus had geantwoord dat Hij de Christus was — de geprofeteerde Messias — de Zoon van de levende God. Jezus antwoordde daarop dat geen mens hem dit

onthuld had, maar dat het hem door zijn VADER in de hemel geopenbaard was.

En Jezus voegde er aan toe: „En ik zeg u, dat gij Petrus zijt” (het geïnspireerde Griekse woord, PETROS, betekent steentje of kiezelsteen), „en op deze petra” (d.i. het originele geïnspireerde Griekse woord dat een „grote rots” betekent) „zal Ik mijn gemeente bouwen” (Matth. 16:18).

Aangezien men beweert dat de ROTS waarop de Kerk gesticht werd naar Petrus verwijst — en niet naar Christus — dienen wij de werkelijke betekenis, zoals oorspronkelijk door Matthéüs aangegeven, na te gaan. Matthéüs schreef in het Grieks. In die tijd bestond er nog geen Nederlands. De Nederlandse versies van vandaag zijn *vertalingen* uit het oorspronkelijke Grieks.

Petrus werd ook Céfás (Grieks *Kephas*) genaamd. In Johannes 1:41-43 wordt verhaald hoe Andréas, de broer van Simon Petrus, Petrus vond en hem naar Jezus bracht. „Jezus zag hem aan en zeide: gij zijt Simon, de zoon van Johannes, gij zult heten Céfás, wat vertaald wordt met Petrus [d.i. een (kleine) steen]” (vers 43). De oorspronkelijke Griekse woorden *Kephas* en *Petros* betekenen alletwee „kleine steen”, waarmee hier ongetwijfeld een MAN bedoeld wordt.

Maar waar Jezus zei: „en op deze PETRA zal ik mijn gemeente bouwen” (Matth. 16:18), betekent dit Griekse woord dat Matthéüs gebruikte, een *grote, mas-sieve* ROTS.

„ . . . en die rots was Christus”

Let eens op een paar andere plaatsen in de Bijbel, waar ditzelfde Griekse woord *petra* gebruikt wordt. In Matthéüs 7:24 sprak Jezus van de man die zijn huis op een ROTS bouwde. Het Griekse woord is *petra*. Kan iemand een huis zo stevig en grondvast op een kiezelsteen of een *kleine* steen bouwen, zodat het niet kan omwaaien? Natuurlijk niet! In het volgende vers zei Jezus dat het huis niet inviel, zelfs niet toen de regen in stromen neerviel, en de waterstromen kwamen en de winden

in razernij het huis beukten, omdat het huis op een ROTS gegrondvest was. Het woord *petra* duidt dus op omvang, stevigheid, op sterkte! Het wordt ook als een *rotsmassa* gedefinieerd.

In Matthéüs 27:60 wordt vermeld dat het graf waarin Jezus na zijn kruisiging begraven werd, *in de ROTS* — in de *petra* — uitgehouwen was! Een rots die groot genoeg is er een familiegraf uit te houwen, is een GROTE ROTS en geen kleine steen. *Ik heb die rots gezien*. Ik ben in die graftombe geweest! Het is een REUSACHTIGE ROTS, geen kleine steen!

Het Griekse woord *petra* kan geen betrekking hebben op de menselijke Petrus, maar wel op de verheerlijkte CHRISTUS! Sprekende over de Israëlieten onder Mozes in de woestijn, schrijft Paulus: „... want zij dronken uit een geestelijke Rots [*petra*], welke met hen medeging, en die Rots was CHRISTUS” (I Cor. 10:4).

Dus, in klare taal, die *petra* was CHRISTUS — maar de kleinere steen, *petros*, of *kephas*, was Simon Petrus.

Dat regelt de kwestie, eens voor altijd!

CHRISTUS is het Hoofd der Kerk

Was Petrus het hoofd van de Kerk?

Sprekende over Christus en de Kerk, schreef hij het volgende: „Daarom staat er in een schriftwoord: Zie, Ik leg in Sion [de Kerk] een uitverkoren en kostbare *hoeksteen*, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen. U dan, die gelooft, geld dit kostbare, maar voor de ongelovigen geldt: De *steen*, die de bouwlieden afgekeurd hadden, die is geworden tot een hoeksteen en een *steen* des aanstoets en een ROTS der ergernis, voor hen, die zich daaraan, in hun ongehoorzaamheid aan het woord, stoten, waartoe zij ook bestemd zijn” (I Petrus 2:6-8).

In voornoemde passage spreekt Petrus tot de Kerk. Hij haalde Jesaja 28:16 aan: „Daarom, zo zegt de Here HERE: Zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen, een kostbare hoeksteen van een

VASTE GRONDSLAG"! Dit stelt CHRISTUS voor als de GRONDSLAG van de Kerk, waarop zij gebouwd is. Gods Kerk werd gebouwd op de ROTS (haar grondslag), CHRISTUS — niet op het kiezelsteentje, Petrus.

In de passage uit I Petrus 2 is het woord „steen” telkens de vertaling van het Griekse *lithos* — NIET *petros*. *Lithos* betekent steen, molensteen, steen des aanstoets. Hetzelfde woord wordt gebruikt om de stenen aan te duiden waarmee de tempel gebouwd was — en eveneens de steen die voor de opening van Christus' graftombe gerold werd en die groter dan een man was. Er wordt echter geen steentje mee bedoeld. Het woord ROTS evenwel, in vers 7, is de vertaling van het Griekse *petra* dat massieve steen betekent. Deze stelt Christus voor — niet Petrus — als het HOOFD der Kerk.

De KERK wordt in Efeziërs 2:20 beschreven als „gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten [met inbegrip van de oudtestamentische profeten], terwijl *Christus Jezus zelf de hoeksteen is.*” Hier wordt duidelijk van Christus gezegd dat Hij het HOOFD is — de „Hoofd des hoeks” van de oudere vertalingen.

De WERKELIJKE GRONDSLAG van de Kerk is CHRISTUS. „Want een ander fundament, dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen” (I Cor. 3:11).

Velen leren dat Christus zich teruggetrokken heeft — dat Hij ver weggegaan zou zijn en de Kerk in de steek gelaten zou hebben — en de leiding ervan aan Petrus en zijn opvolgers overgedragen heeft. Maar Jezus zelf zei: „Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten” (Hebr. 13:5). In Openbaring 1:13, 18 is Hij het *Levende* Hoofd, geestelijk *te midden* der Kerk.

Wie is volgens Gods Woord het Levende Hoofd van de KERK: Petrus, een kerkelijke leider, of CHRISTUS? **LEES HET!** „CHRISTUS is het HOOFD VAN DE GE-MEENTE!” (Ef. 5:23). Lees het ook in Ef. 4:15, 1:22, Col. 1:18 en 2:19.

Jezus Christus is uit de doden opgestaan! Jezus Christus **LEEFT** VANDAAG! **WAAROM** wordt Christus

dan óf als een hulpeloos kindje in de armen van zijn moeder, waarbij de moeder zelfs méér verheerlijkt wordt dan Christus zèlf — óf *dood, hangend* aan een kruis voorgesteld? JEZUS CHRISTUS LEEFT VANDAAG! Langer dan 1900 jaar is Hij het Levende HOOFD en de Hogepriester van de Ware Kerk geweest die HIJ gesticht heeft.

Christus is dé Autoriteit!

We hebben dus gezien dat de ware nieuwtestamentische Kerk van God door JEZUS CHRISTUS gesticht werd — niet door de apostel Petrus. Het was de *verrezen, Levende* Christus, NA zijn hemelvaart naar Gods troon, die daadwerkelijk de Kerk stichtte. Dit gebeurde op Pinksterdag in het jaar 31. Op die dag zond Christus, zoals Hij beloofd had (Joh. 16:7), de heilige Geest om zijn discipelen te vervullen, en hen zodoende als het ware door een doop, een onderdompeling, opnam in DE KERK.

De Kerk van God is *geen* gebouw of kathedraal. Het woord „kerk” komt van het Griekse woord „*ekklesia*”, wat een gemeente van *mensen* betekent. De Kerk van GOD bestaat uit MENSEN — de *verwekte* kinderen van GOD. Zij bestaat *uitsluitend* uit diegenen die door God verwekt werden door zijn HEILIGE GEEST ontvangen te hebben.

„... Door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt...” — het Lichaam van Christus, de Ware Kerk van God (I Cor. 12:13).

Het woord „dopen” betekent onderdompelen in — bevestigen in. Het ontvangen van Gods Geest verwekt in iemand GODDELIJK leven — laat hem deelnemen aan „de GODDELIJKE NATUUR” (II Petrus 1:4). Zulken zijn de verwekte kinderen van God — en zij vormen DE KERK VAN GOD. Door een daadwerkelijke — onvergankelijke — *geboorte* zal door opstanding uit de doden of door een ogenblikkelijke *verandering* tot onsterfelijkheid bij de komst van Christus deze KERK van God het KONINKRIJK Gods worden!

Het was dus JEZUS CHRISTUS, die naar de hemel

ging en op Pinksteren Gods heilige Geest zond, die de Kerk stichtte. Die zelfde verrezen *Levende* Jezus Christus is — voor meer dan 1900 jaar — het HOOFD van de *Ware* Kerk geweest!

Wij hebben dus de ENIGE onfeilbare AUTORITEIT gevonden om deze kwestie van de Sabbat eens voor altijd af te doen!

Dit HOOGSTE GEZAG is Jezus Christus, en zijn geschreven Woord, DE BIJBEL.

Maar dan nog — wat maakt het uit?

Maar zelfs als Jezus Christus het Levende Hoofd van de *Ware* Kerk is — zelfs als Hij het Hoogste Gezag is die deze kwestie kan afdoen, zou men nog steeds de vraag kunnen stellen: „Wat heeft dit met MIJ te maken? En zelfs als dit betrekking heeft op de kwestie van ZONDE, maakt het dan nog steeds wat uit?”

De meeste mensen vandaag laten GOD er buiten. Men vat zonde tegenwoordig licht op. En zoals ik reeds eerder zei, als GOD niet in het spel is, dan zou u inderdaad geen enkele reden kunnen hebben waarom het iets zou uitmaken *welke* dag van de week u houdt, en óf u al dan niet een dag houdt.

Maar God telt *WEL* mee!

Weliswaar lijkt God de meeste mensen *onwezenlijk* toe. Maar *U* bent een *schepping* van God! De Almachtige God heeft de mensheid met een bepaald OOGMERK op aarde geplaatst! Zijn wetten en besluiten bepalen uw geluk, welzijn en succes hier en nú — en uw lot voor alle eeuwigheid! Wanneer u op het laatste oordeel verschijnt zult u de Rechter niet zijn.

De Eeuwige GOD schiep het hele universum — Hij riep elke kracht, elke macht en alle energie in het leven en houdt hen in stand en *bestuurt* ze. Hij REGEERT over zijn Schepping. En de WETTEN die Hij in 't leven geroepen heeft bepalen uw voor- of tegenspoed. O ja, HIJ telt *wel degelijk mee!*

En heeft de kwestie van ZONDE er iets mee te

maken? *WIE* beslist *wat* zonde is — en wat voor verschil maakt *dát* nu precies uit?

De meeste mensen weten niet *wat* zonde is. Sommigen zeggen dat dansen zonde is — anderen zeggen van niet. Sommigen zeggen dat roken zonde is — anderen zeggen van niet. Andere mensen — andere kerken — houden er andere IDEEËN op na.

Maar deze onwetendheid kan *duur te staan komen!* Het eerste wat bij u vast moet komen te staan is het volgende: DE LEVENDE, ALMACHTIGE GOD STAAT ONS NIET TOE UIT TE MAKEN *WAT* ZONDE IS. HIJ BEPAALT *WAT* ZONDE IS, EN DWINGT ONS TE BESLISSEN OF WIJ *AL DAN NIET* ZULLEN ZONDIGEN! En de STRAF op de zonde is DOOD voor *ALLE EEUWIGHEID!* Die straf is *reëel!* Het is een verschrikkelijk, *angstaanjagend* lot!

ZONDE veroorzaakt dat wat VOLGENS GOD nadelig en schadelijk voor *u* — en/of anderen is! Zonde is datgene doen wat u Gods zegeningen onthoudt — vrede, geluk, veiligheid, overvloedig en vreugdevol leven, die een voorwaarde zijn tot het verkrijgen van Gods allerhoogste gave van EEUWIG LEVEN!

Ja, de Levende Jezus Christus — en de Bijbel — vormen het enige Hoogste Gezag die deze kwestie eens voor altijd kunnen afdoen. De vraag „welke dag?” heeft rechtstreeks betrekking op *uw verhouding* tot God! En *dat* gaat uw welzijn aan, hier en nu, en uw EEUWIGHEID. Het maakt voor God een geweldig verschil uit!

Jezus Christus is het Levende *persoonlijke* Woord van God. En de Bijbel is het *geschreven* Woord van God, waardoor Christus tot *u* spreekt! Christus is het werkende HOOFD van de enige Ware Kerk. Wij hebben de Hoogste AUTORITEIT ontdekt!

Laten wij nu eens nagaan wat CHRISTUS, door de BIJBEL, te zeggen heeft over *welke* dag we in deze nieuwtestamentische tijd dienen te houden — en óf het wel enig verschil uitmaakt!

WIE HEEFT DE SABBAT GEMAAKT EN INGESTELD?

JEZUS CHRISTUS had heel wat te zeggen en te onderwijzen over de Sabbat en de viering ervan.

In het Evangelie van Marcus lezen we over het *begin* van zijn aardse taak en het **EVANGELIE** dat Hij onderwees. Herhaaldelijk zei Hij dat dit Evangelie rechtstreeks van God de Vader kwam — de Boodschap van **GOD** aan de mensheid.

Marcus 1:1: „Begin van het **EVANGELIE VAN JEZUS CHRISTUS.**” Het Evangelie van Jezus Christus is *géén* evangelie van **MENSEN** over de **PERSOON** van Jezus Christus. Het **EVANGELIE VAN CHRISTUS** is het Evangelie dat Christus predikte, het Evangelie dat **GOD** middels Jezus ten behoeve van de mensheid zond!

Het Evangelie van het Koninkrijk

Jezus ging naar Galiléa, nadat Johannes de Doper in de gevangenis geworpen was, om er het **GOEDE NIEUWS VAN HET KONINKRIJK** (*regering*) Gods te prediken en om de mensen op te roepen zich te *bekeren* en te *geloven*. Ja, maar *wat* te geloven? Het **EVANGELIE** dat

Foto: N. Ben-Haim

„VOLGENS ZIJN GEWOONTE” — De ruïne van de synagoge te Kapérnaüm. Jezus Christus hield de Sabbat op deze plek, bijna 2000 jaar geleden!

Jezus van God meegebracht had, zoals Jezus zelf zei! (Marcus 1:15.)

Vervolgens riep Hij zijn leerlingen, „en zij kwamen te Kapérnaüm en terstond op de SABBAT ging Hij naar de synagoge” (vers 21). Het was Jezus’ gewoonte op de sabbatdag de dienst in de synagoge bij te wonen (Lucas 4:16).

Jezus predikte in de synagogen in steden over heel Galiléa (Marcus 1:38-39). Enige tijd later ging Jezus met zijn discipelen door de korenvelden op de Sabbat hoofdstuk 2, vers 23). De Farizeeën beschuldigden Jezus’ discipelen ervan de Sabbat ontheiligd te hebben door korenaren te plukken en te eten.

Jezus die als onderdeel van ZIJN EVANGELIE leerde hoe men de Sabbat moest houden zei: „de Sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de Sabbat. Alzo is de Zoon des mensen Heer ook over de Sabbat” (Marc. 2:27-28).

De Sabbat werd GEMAAKT!

Lees deze allerbelangrijkste tekst nog eens!

Jezus zei: „de Sabbat is gemaakt.” Het is één van die dingen die *gemaakt* werden. Het had een **MAKER** nodig. *Wie* was het dan die de Sabbat *maakte*?

God is de Schepper. Maar in Efeziërs 3:9 lezen we: „... God, welke alle dingen geschapen heeft *door Jezus Christus*” (*Statenvertaling*).

Het Evangelie van Johannes begint als volgt: „In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God... ALLE DINGEN zijn door HET WOORD geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven, en het leven was het licht der mensen... Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid. Johannes heeft van Hem getuigd...” (Joh. 1:1, 3-4, 14-15).

Dit „Woord” was CHRISTUS. Christus was *met* God

de Vader sinds alle eeuwigheid. Christus *was God!* ALLE DINGEN WERDEN GEMAAKT DOOR HEM — *Jezus Christus!* De Sabbat is één van deze dingen die GEMAAKT werden. Het was dus Jezus Christus die de Sabbat GEMAAKT heeft. God schiep het *door Jezus Christus!*

Let u ook eens op het volgende: „... alle dingen zijn door Hem [Christus] en tot Hem geschapen, en Hij is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem; en Hij is het HOOFD VAN HET LICHAAM, DE GEMEENTE” (Col. 1:17, 18).

Weinigen zijn er zich vandaag van bewust — maar de Sabbat werd DOOR JEZUS CHRISTUS GEMAAKT! Geen wonder dus dat Hij duidelijk zei dat Hij HEER ook over de Sabbat is! (Marc. 2:28.)

Wanneer, en voor wie?

Let nog eens op Marcus 2:27! De Sabbat werd zo maar niet *gemaakt* — had niet alleen een Maker — maar werd ook *voor* iemand gemaakt. De algemeen heersende opinie schijnt heden ten dage te zijn dat de Sabbat „voor de Joden” gemaakt werd. Maar wat heeft Christus zelf gezegd? Hij zei dat hij „om de mens” gemaakt was!

Als die dag ten behoeve van de mensheid gemaakt werd, zouden we kunnen veronderstellen dat dit gebeurde *zodra* de mens geschapen werd. Maar we moeten niet „veronderstellen”. Wij moeten hiervoor BIJBELS GEZAG hebben!

Laten we eens teruggaan naar de beschrijving van de tijd toen de MENS gemaakt werd.

„En God zeide: Laat Ons [meervoud — de Vader en Christus] mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis... En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen” (Gen. 1:26-27).

Wanneer gebeurde dit? Vers 31 vertelt ons dat dit op de zesde dag van de scheppingsweek gebeurde. Verder was de mens het *allerlaatste* ding of wezen dat op

die dag geschapen werd. De mens werd dus waarschijnlijk laat in de namiddag van de zesde dag in het leven geroepen.

Laten we verder gaan: „Toen God *op de zevende dag* het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht” (Gen. 2:2-3).

LET NU OP! Toen God zei: „Laat *Ons* mensen maken”, *wie voerde toen het woord?* Het oorspronkelijke Hebreeuwse woord dat hier door „God” vertaald werd is *Elohim*. Dit Hebreeuwse woord voor God is een unipluraal (enkel-meervoudig) woord — het betekent meer dan één Persoon, maar slechts één GOD. God is een Koninkrijk — een GEZIN — bestaande uit de Vader en Jezus de ZOON. Christus is ook het WOORD — d.w.z. de WOORDVOERDER. Hij spreekt alleen gelijk de Vader gelast. God schiep alle dingen *door* Jezus Christus. Het was daarom Jezus Christus die SPRAK! Het was Jezus die zei: „Laat ons mensen maken.” Het was Jezus die het WERK van de schepping verrichtte, zoals Hem door de Vader opgedragen was!

LET NOG EENS OP! Heeft Jezus het SCHEPPEN *voltooid* op de zesde dag? Staat er dat God de zevende dag ophield te SCHEPPEN? Helemaal niet! Let nog eens goed op: „Als nu God op de zevende dag volbracht had” — wat had Hij volbracht? Niet de schepping! Hij volbracht „zijn WERK dat Hij gemaakt had.”

Er waren ZEVEN VOLLE SCHEPPINGSDAGEN! Niet zes — maar ZEVEN! Op de zevende dag *MAAKTE HIJ DE SABBAT!* Maar de Sabbat werd niet door WERK gemaakt, maar door RUST. Wat Hij op de zevende dag *beëindigde* was het WERK van de schepping — datgene wat door *werk* geschapen was! Op de zevende dag *rustte* Hij! Hij schiep de Sabbat door *te rusten*.

Was God moe geworden?

Maar waarom *rustte* Jezus Christus nadat Hij het WERK van de schepping verricht had? Was Hij „uitge-

put"? Was Hij zodanig vermoeid dat Hij gedwongen was op te houden en uit te rusten? Helemaal niet, want God „wordt noch moede noch mat"! (Jes. 40:28.)

Niettemin was dit een *werkelijke rust*, want in Exodus 31:17 staat dat: „... de HEER [Christus], in zes dagen, de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag gerust *en zich verkwikt heeft*" (Statenvert.). Aangezien Hij „*verkwikt*" was door deze rust, was het een werkelijke rust. En toch was Hij niet moe of afgemat!

WAAROM rustte Hij dan? Teneinde zijn GODDELIJKE AANWEZIGHEID IN DIE DAG te plaatsen! Hij MAAKTE die dag de Sabbat door te *rusten*, terwijl Hij al de andere dingen gemaakt had door te *werken*.

Let ook op het volgende. „En God zegende de zevende dag *en heiligde die*"! Wat betekent „*heiligde*"? Zoek het eens op in uw woordenboek. Heiligen betekent „bestemmen voor God, voor HEILIG erkennen; wijden aan". Hij heeft deze dag van de andere dagen *afgezonderd* — voor een heilig doel bestemd — als een dag van lichamelijke rust waarop zijn volk kan samenkomen en God vereren!

God HEILIGDE de zevende dag van elke week (Ex. 20:11). Deze dag is, zoals we later in andere teksten zullen zien, HEILIG voor God. De Sabbat is een dag. Het is speciaal de zevende dag *van de week* (Matth. 28:1). Wat God daardoor deed — en Hij deed het door CHRISTUS — *was toekomstige TIJD heilig te maken!*

Stel uzelf nu de vraag: bezit een *man* het gezag *toekomstige tijd* te HEILIGEN? Geen mens is heilig op zichzelf. Geen mens heeft de macht iets te heiligen. ALLEEN GOD — of datgene dat God heilig *gemaakt* heeft — IS HEILIG! Geen enkele *menselijke* groep of organisatie bezit het gezag toekomstige tijd te HEILIGEN!

De Sabbat is een *tijdsruimte*. God heeft die ingesteld als die tijdsruimte van vrijdag zonsondergang tot zaterdag zonsondergang. Telkens wanneer deze tijdsruimte aanbreekt BEVINDEN WE ONS IN HEILIGE TIJD! Dit is GODS tijd, niet de onze! God heeft die HEILIG GEMAAKT

— en, zoals we later in bijzonderheden zullen zien, heeft Hij ons in de Tien Geboden bevolen die tijd te **HEILIGEN!** Vele mensen beseffen vandaag helemaal niet dat het een **ZONDE** is te schenden wat **HEILIG** is voor God!

„Loop er niet over heen“

Maar *maakt het wel enig verschil uit* of we juist deze dag gedenken die God gezegend en geheiligd heeft? Dient een christen te *eerbiedigen* wat God **HEILIG** heeft gemaakt?

God geeft ons hiervan duidelijk uitleg in een gebeurtenis die Mozes overkwam.

Mozes, door de dochter van Farao van kleins af als prins opgevoed, had een Egyptische opzichter doodgeslagen en was naar het land Midian gevlucht, bij de berg Horeb. Daar had hij een dochter van Jethro, de priester, tot vrouw genomen. Op een keer, toen hij met een kudde schapen bij de berg Horeb (de Sinaï) kwam, zag hij daar een braamstruik branden. Maar Mozes zag dat de struik niet verteerd werd. Hij bleef branden, maar de struik zelf verbrandde niet.

De Eeuwige (Christus) riep Mozes vanuit het midden van de brandende braamstruik toe.

„Mozes, Mozes!” riep God, „... doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats, waarop gij staat, is **HEILIGE GROND**” (Ex. 3:2-5).

Veronderstel nu eens dat Mozes net zoals de meeste mensen vandaag was geweest. Dan zou hij waarschijnlijk geredeneerd hebben:

„Wel, Heer, ik zie niet in of het *enig verschil uitmaakt* **WAAR** ik mijn schoenen uitdoe. Ik wil ze niet hier, op deze grond, uitdoen. Ik wacht wel een tijdje en zal ze een kilometer verder uitdoen.”

Als Mozes opstandig was geweest en dat gezegd had, dan was hij nooit gebruikt geweest om Gods volk uit Egyptische slavernij te leiden.

De grond één kilometer verder was niet heilig. *Waarom* maakte het wèl iets uit of Mozes zijn schoenen

uitdeed — of *waar?* Om de volgende reden: DE GROND WAAROP HIJ TOEN STOND WAS *HEILIG*. God beval hem *HEILIGE* grond met een ontzag te bejegenen die hij voor geen ander stuk grond toonde.

Maar *waarom?* Wat maakte die grond in kwestie heilig? GOD WAS OP DIE GROND AANWEZIG! God is *HEILIG!* Gods *aanwezigheid* in die braamstruik maakte de grond rondom *HEILIG!*

Op dezelfde wijze is God *AANWEZIG* in zijn Sabbat. Hij *rustte* op die eerste Sabbat om *zijn aanwezigheid* in die dag te plaatsen. Dat maakte het *HEILIGE TIJD!* Vierduizend jaar later, toen dezelfde „Logos” of „WOORD” vlees werd — toen Hij als Jezus Christus als mens op aarde kwam — *PLAATSTE HIJ NOG STEEDS ZIJN AANWEZIGHEID IN DEZE WEKELIJKS TERUGKERENDE SABBAT — HIJ GING IN DE SYNAGOGEN „ZOALS HET ZIJN GEWOONTE WAS”!*

Jezus Christus is heden ten dage nog steeds dezelfde, zoals Hij gisteren was en zoals Hij *steeds* zal zijn (Heb. 13:8). *Gelóóft u dat?* Is uw Bijbel *GEZAGHEBBEND?* Neemt u het als *AUTORITEIT* aan? Tenzij Jezus Christus, in de Geest, vandaag *in uw lichaam* woont — daadwerkelijk uw leven voor u leeft — behoort u Hem niet toe — bent u geen christen (Rom. 8:9). En als Jezus Christus in u woont, is Hij *NIET VERANDERD* — Hij plaatst *nog steeds* zijn aanwezigheid in *ZIJN SABBAT!*

Mozes werd bevolen, *door de Eeuwige God*, zijn schoenen van die *HEILIGE GROND* te houden. Ongehoorzaamheid zou *ZONDE* betekend hebben met als straf de eeuwige *DOOD*.

Dezelfde Eeuwige God gebiedt de mensheid haar voeten van Gods *HEILIGE DAG* te houden en hem niet langer te vertrappen en te ontheiligen! God eist van zijn kinderen dat zij deze *HEILIGE tijd* met een ontzag zouden bejegenen die voor geen andere tijd vereist is.

Let nu eens op de volgende *PROFETIE* — *bestemd voor onze tijd*.

„Indien gij *niet over de Sabbat heenloopt* door uw zaken te doen op mijn *HEILIGE DAG*, maar de Sabbat

een verlustiging noemt [niet een juk van slavernij], de *HEILIGE* DAG DES HEREN van *gewicht*, en *die eert* door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, dan zult gij u *verlustigen in de HEER* en Ik zal u doen rijden over de hoogten der aarde en u doen genieten het erfdeel van uw vader Jakob, want de mond des HEREN heeft het gesproken"! (Jes. 58:13-14.)

Dit is dus een heel duidelijk „ZO ZEGT DE HEER!”

Wij *eren God* door datgene te *heiligen* dat Hij geheiligd heeft! Wij *onteren Hem* wanneer we onze eigen ideeën verkondigen, als we zeggen „Nou, ik denk dat de ideeën en gewoonten van de MENSEN — van al de KERKEN van deze wereld — in orde moeten zijn. Ik doe liever zoals zij doen, en betuig liever eer aan de kerken, en sta bij hen in een goed blaadje.”

God gebiedt: „Keer uw voet van mijn *HEILIGE TIJD!* Hou op met wat *MIJ TOEGEWIJD* en *HEILIG* is te vertrappen! Hou op met *MIJN HEILIGE DINGEN* te ontieren — of het nu mijn *naam*, mijn *tienden* van uw inkomsten of mijn *heilige dag* is.”

De *ZONDE* ligt in het ontieren van wat God *GEHEILIGD* heeft!

God heeft nooit enige andere wekelijkse dag *HEILIG* gemaakt! De mens beschikt zelf over geen gezag een dag *HEILIG* te maken. U *kunt geen* dag „*HEILIGEN*”, tenzij God hem eerst heilig gemáákt heeft. God heeft deze spanne tijds *HEILIG* gemaakt — Hij gebiedt u die dag *zo te houden!*

Door Abraham onderhouden

Deze wereld en al haar beschaving — met inbegrip van haar godsdiensten — is een systeem bestaande uit geloven en gewoonten die hun oorsprong vonden in „de weg die de mensen recht schijnt”. God zegt dat *die* levenswijze zich de straf van de eeuwige *DOOD* op de hals haalt. Die weg — de weg die de mensen „recht schijnt” — is de weg van de *ZONDE*.

Als de religies van deze wereld werkelijk de BIJBEL

als hun gezag aannamen, dan zouden ze allemaal *precies hetzelfde* geloven — iedereen zou GODS WEGEN volgen, en de gebruiken die HIJ ingesteld heeft, naleven. Vele mensen die belijden christenen te zijn, bewéren ook dat zij de Bijbel — en niets dan de Bijbel — naleven. Maar toch gelóven zij precies het tegenovergestelde van de duidelijke leer van de Schrift en van Christus. Zij volgen gebruiken van *heidense* oorsprong die door God in de Bijbel *veroordeeld* worden! Deze wereld is inderdaad *misleid!*

De mens brengt allerhande argumenten naar voren om Gods geboden te ontduiken — omdat de menselijke geest vijandig tegenover God staat en zich niet wil onderwerpen aan zijn WET! (Rom. 8:7). Wanneer de mensen Gods geboden verwerpen zodat zij aan hun eigen overleveringen vast kunnen houden (zie Marc. 7:6-9), dan moeten zij *argumenten* verzinnen om hun opstand te wettigen. Eén van die argumenten is dat Gods geboden niet bestaan zouden hebben totdat de Israëlieten de berg Sināi bereikt hadden.

Maar Abraham *hield* Gods geboden 430 jaar voordat zijn nakomelingen de berg Sināi bereikten.

LEES HET IN UW EIGEN BIJBEL! „... omdat Abraham naar Mij geluisterd en mijn dienst in acht genomen heeft: *MIJN GEBODEN, MIJN INZETTINGEN EN MIJN WETTEN*” (Gen. 26:5). God spreekt hier. Hij verklaart *waarom* Hij die grote beloften aan Abraham deed.

ABRAHAM HIELD DUS GODS SABBAT!

Wij zien in het Nieuwe Testament dat het breken van één enkel gebod ZONDE is (Jac. 2:10-11).

Sommige mensen trachten te redeneren dat er „misschien tijd verloren is geraakt. Misschien verloren ze de tel wèlke dag de zelfde zevende dag van iedere week is waarop God gerust heeft”.

Is er TIJD verloren geraakt?

Adam was geschapen en leefde toen de zon onderging op de zesde dag van de scheppingsweek — toen

God van zijn *werk* uitrustte. Adam wist wat de zevende dag was. Jezus noemde Abel rechtvaardig, (Matth. 23:35), dus hield Abel de Sabbat, Henoeh „wandelde met God”, dus hield ook Henoeh de Sabbat — en hij werd door God minder dan honderd jaar vóór Noach „weggenomen”. Zij wisten welke dag steeds deze zevende dag was gedurende deze hele periode. Adam leefde 243 jaar met Methusalah, en totdat Lamech 56 jaar oud was. Deze mensen wisten welke de zevende dag was. Methusalah leefde 600 jaar met Noach en Lamech leefde 595 jaar met Noach.

Noach moet zeer zeker van hen en van anderen geleerd hebben welke de steeds terugkerende zevende dag was. En Noach onderhield die dag, want hij was een „prediker der GERECHTIGHEID” (II Petr. 2:5) — en „al Uw geboden zijn gerechtigheid” (Ps. 119:172).

Ook Sem was rechtvaardig, en hij leefde tot Abraham 150 jaar oud was. Noach stierf maar 2 jaar vóór Abraham geboren werd.

Nee, er was geen tijd „verloren” geraakt tot de tijd van Abraham.

Maar na de dood van Jakob en Jozef werden de kinderen Israëls (Jakob) slaven in Egypte. „Daarom,” zo zegt de Bijbel, „stelde men opzichters van herendiensten over hen aan om hen door de hun opgelegde dwangarbeid te onderdrukken. . . . Toen lieten de Egyptenaren de Israëlieten onder mishandeling werken; ja, zij maakten hun het leven bitter door harde slavenarbeid. . . .” (Ex. 1:11, 13, 14).

De Egyptenaren hielden geen Sabbat. Zij ketenden de Israëlieten evengoed op de Sabbatdagen als op de andere dagen aan hun slavenarbeid. Het was de Israëlieten dus gedurende verscheidene generaties — voor 150 à 175 jaar — niet geoorloofd de Sabbat te houden. Er bestond geen priesterschap. Er waren geen Sabbat- of godsdienstige bijeenkomsten. Waarschijnlijk werd er geen godsdienstonderwijs gegeven — het werd zeker niet op georganiseerde wijze toegelaten.

En er was geen BIJBEL — geen teboekstelling van

GODS LEER of van GODS WETTEN! De Bijbel zegt: „het Woord des Heren *blijft in der eeuwigheid.*” Als er één ingegeven Woord van God vóór Mozes' tijd geschreven was geweest dan zou daar nu een bewijs van voorhanden zijn. De eerste teksten van de Bijbel werden door MOZES geschreven, *nadat* de Israëlieten van de Egyptische sla-vernij verlost waren.

De generatie Israëlieten die door Mozes uit Egypte gebracht werd, had geen godsdienstige voorlichting of opleiding ontvangen. Waarschijnlijk wisten ze weinig van de Sabbat af. Het was mógelijk dat *zij* de tel werkelijk kwijt geraakt waren. Maar als dit inderdaad het geval was, heeft God dit *door verbazingwekkende wonderen* WEER OPENBAARD!

LET NU GOED op! Deze Israëlieten, zowat twee à drie miljoen in getal (600 000 mannen van boven de twintig), kwamen in de wildernis van Sin twee maanden na hun uittocht uit Egypte aan, en een tweetal weken vóórdat zij bij de berg Sinaï arriveerden. Vergeet niet, dit was wéken vóórdat God hun de Tien Geboden gaf. Deze mensen begonnen te klagen en te morren vanwege het gebrek aan voedsel in de woestijn.

Door wonderen openbaard

En hier, door WONDEREN, openbaarde God hun *welke dag* de Sabbat was, en *óf het wat uitmaakt* of hij al dan niet gehouden wordt.

„Toen zeide de HEER tot Mozes: Zie, Ik zal voor u brood uit de hemel laten regenen; dan zal het volk uitgaan en verzamelen zoveel als voor elke dag nodig is,” — WAAROM? — „*opdat Ik het op de proef stelle, OF HET AL DAN NIET WANDELT NAAR MIJN WET.*”

Lees dat nog eens! Dit was meer dan twee weken *voordat* zij de Tien Geboden ontvingen — *voordat* het Oude Verbond zelfs nog maar voorgesteld was — *vóór* de Wet van Mozes. Maar GODS WET was van kracht. God ging hen *op de proef stellen* om uit te maken of zij al dan niet één bepaald punt ervan zouden gehoorzamen.

„En,” vervolgde de Eeuwige God, „als zij op de

zesde dag *bereiden* wat zij hebben binnengebracht, dan zal dit *dubbel zoveel* zijn als wat zij op de andere dagen verzamelen" (Ex. 16:4-5).

Ik zal u aantonen dat God op een Sabbat tot hen sprak. Het is duidelijk dat de Eeuwige God (die later de vleesgeworden CHRISTUS werd) voor de eerste keer tot de mens op de eerste Sabbat sprak. Adam werd op de zesde dag van de scheppingsweek geschapen. Blijkbaar werd hij in de late namiddag geschapen, aangezien de schepping van de mens de laatste scheppingsdaad van die dag was. Toen de zon ondergegaan was, onmiddellijk na Adams schepping, *predikte* God tot Adam en stelde hem de GIFT van het eeuwig leven in het vooruitzicht (door de boom des levens), en waarschuwde hem dat de straf voor de zonde de DOOD is (Gen. 2:15-17).

En hier is God weer tot Israël aan het prediken, bij monde van Mozes, *op de Sabbat*.

Lees nu de volgende verzen van Exodus 16. Vers 9: Mozes en Aäron verzamelden de mensen; vers 10: ieder-een ziet de heerlijkheid van de Eeuwige God; verzen 11-13; tussen de twee avonden — in de avondschemering — onmiddellijk na zonsondergang op die Sabbat, zond God kwartels tot voedsel, en de volgende morgen lag het manna op de grond.

Let nu op het volgende wonder. Vers 20: sommigen trachtten een hoeveelheid manna tot de volgende morgen te bewaren, in weerwil van Gods gebod, „*maar toen was het bedorven van de wormen en stonk.*”

Nu vers 22: *op de zesde dag* verzamelden ze *tweemaal zoveel* manna. Vers 23: Mozes verklaarde dat „*Morgen is de rust, de HEILIGE Sabbat des HEREN*” (Staten Vert.). En op deze zesde dag werd hun opgedragen de voedselvoorraad voor de Sabbat in te slaan, wat zij ook deden. En, vers 24, *toen stonk het niet* en waren er geen wormen in, zoals op de vijf voorgaande dagen! Dit was weer een WONDER van God, dat hun aantoonde *wat de preciese zevende dag was!*

Toen de volgende morgen aanbrak — de Sabbat — zei Mozes (verzen 25 en 26): „Eet dit vandaag, want

heden is het Sabbat voor de HEER [*niet* voor de Jood!], vandaag zult gij het niet vinden op het veld. Zes dagen zult gij het verzamelen, maar op *de zevende dag is het Sabbat*; dan is het er niet."

Maar MAAKTE DIT WEL IETS UIT?

Was het niet in orde, toch op de zevende dag te werken, en dan op de eerste dag van de week te rusten? Net zoals de meeste belijdende christenen vandaag, dachten ook sommigen van deze Israëlieten dat dit beter zou zijn.

MAAR KIJK WAT ER GEBEURDE! Het volgende vers — vers 27: „Toen er dan ook van het volk op de zevende dag heengingen om wat te verzamelen, *vonden zij het niet*”! Deze *mensen* dachten dat het niets uitmaakte *welke* dag zij hielden en óf zij die dag al dan niet hielden. **MAAR HET MAAKTE WEL WAT UIT VOOR GOD!** Gedurende de zes werkdagen was GOD ZELF *werkzaam* geweest door manna te laten neerregenen. Maar GOD ZELF DEED HELEMAAL NIETS VAN DIT WERK OP ZIJN SABBAT — die HEILIG VOOR HEM WAS! Op deze zevende dag *rustte* GOD ZELF door geen manna te zenden.

Maakt het enig verschil uit?

Lees nu verzen 28 en 29: „Daarom zeide de HEER tot Mozes: **HOELANG WEIGERT GIJ MIJN GEBODEN EN WETTEN TE ONDERHOUDEN?** Bedenkt, dat *de Heer u de Sabbat gegeven heeft*; daarom geeft Hij u op de zesde dag brood voor twee dagen. Ieder moet op zijn plaats blijven; niemand mag zijn plaats op de zevende dag verlaten [om te verzamelen — *te werken*]”! En na deze vlammende berisping van God, rustte het volk op de zevende dag! Voor GOD maakt het heel beslist wat uit! En God is vandaag DEZELFDE zoals Hij gisteren was en zoals Hij tot in eeuwigheid zal zijn (Heb. 13:8).

Merk eens op door welke wonderen God hun ont-hulde *welke* dag ZIJN dag is — zijn Sabbat. Het manna viel gedurende zes dagen — maar er viel geen op de zevende dag. God zelf *werkte* door manna op de zes

weekdagen te zenden, maar Hij rustte op de zevende dag. Gedurende de eerste vijf weekdagen zou het manna bederven en wormen voortbrengen als er iets van bevaard werd, maar op de vooravond van de Sabbat, de avond na de zesde dag, bedierf het niet, maar bleef het vers en in uitstekende toestand — en zij hadden geen koelkasten! Op de zesde dag gaf God tweemaal zoveel. De zevende dag gaf Hij hun NIETS.

Sommigen zouden kunnen redeneren dat, na zoveel generaties slavenarbeid in Egypte, de Israëlieten het begrip van TIJD uit het oog verloren hadden.

Maar God onthulde door deze talrijke wonderen WELKE dag zijn Sabbatdag is. God gaf hun een ernstige berisping omdat zij ZIJN SABBAT niet hielden. Hij maakte het hun duidelijk dat het heiligen van de Sabbat ZIJN WET was, vele dagen vóórdat het Oude Verbond voorgesteld werd of de Tien Geboden gegeven werden in de vorm zoals God ze op de Sinai uitsprak.

Op deze manier maakte God dus bekend *welke dag ZIJN SABBAT is*, en ook dat het ALLE VERSCHIL — EEN VERSCHIL TUSSEN LEVEN EN DOOD — UITMAAKT, want Gods Heilige Sabbat overtreden is ZONDE, en de straf is de eeuwige DOOD!

Let ook eens op vers 29: „Bedenkt, dat *de HEER u de Sabbat gegeven heeft.*” Nergens in heel Gods Woord kunt u lezen „De HEER heeft u de ZONDAG gegeven.” *Wie heeft dan deze wereld, die zich voor christelijk uitgeeft, haar ZONDAG gegeven?* Het antwoord kunt u gemakkelijk in de GESCHIEDENIS vinden — de natuurlijke, vleeselijke MENS heeft het z.g. „christendom” haar zondag gegeven — heidenen *afgesneden* van God — de mens die tegen God in opstand kwam! De zondag is uit het *heidendom* voortgekomen! En de wereld volgt deze gewoonte na!

Wat is de oorsprong van úw godsdienst? Is het de MENS — en de meerderheid der openbare mening en gewoonten van de MENS — of is de ALMACHTIGE GOD de oorsprong van wat u gelooft en DOET? *Wie?* Is uw gezag

wat MEN overwegend aanneemt, of is GOD uw autoriteit, en GODS WOORD, de Bijbel? Ja, *WIE* en *WAT*?

Uw EEUWIGHEID hangt van uw antwoord op deze vraag af!!!

De tien geboden NIET door Mozes gegeven

Miljoenen mensen is geleerd dat Mozes de Tien Geboden aan de Israëlieten gegeven heeft.

Op een zondagmorgen in 1933 liep ik een zondagschool in de Amerikaanse staat Oregon binnen. Ik ging zitten, een vreemdeling tussen de mannen in de bijbelklas. Iemand gaf me een leerboekje. De les van die dag ging over „Mozes geeft de Tien Geboden aan de Joden.” Na het even vlug doorgebladerd te hebben, stelde ik vast dat het slechts verklaringen van de sectarische schrijver of schrijvers van dat boekje bevatte. Geen bewijzen uit de *Bijbel*!

Maar onmiddellijk gebeurde er iets buitengewoons onverwachts en vreemds. De leraar zocht naar zijn woorden, hakkelde een minuut of zo, maar was helemaal niet in staat te beginnen. En toen, zich plotseling tot mij kerend, flapte hij eruit: „Meneer, ik weet niet wie u bent, maar om de een of andere reden is het mij deze morgen onmogelijk les te geven — en ik weet dat ú het wel kunt. Wilt ú mijn plaats innemen en ons les geven?”

Dit was als een donderslag uit heldere hemel. Waarom was hij plotseling niet in staat een klas les te geven waar hij regelmatig voor stond? Wat bewoog hem zich tot mij te wenden? Ik wist het niet — tenzij het was omdat ik de enige was die een Bijbel meegebracht had.

„Dat is een tamelijk onverwachts en eigenaardig verzoek aan een wildvreemde,” zei ik. „Ik heb dit boekje vluchtig doorgekeken. Ik moet u echter zeggen dat ik onmogelijk hieruit les kan geven omdat wat hier in staat *niet waar* is. Maar als u wenst dat ik u, *volgens de Bijbel*, de waarheid onderwijs over wie wél de Tien Geboden aan de Israëlieten gegeven heeft, dan kan ik dat doen.”

Iedereen vond dat ik hen maar les moest geven.

GOD — NIET MOZES — HEEFT DE WET GEGEVEN

DIT IS WAT ik de klas leerde. In de derde maand (van de nieuwe Heilige Kalender die God aan de Israëlieten in Egypte gegeven had), kwam de grote massa Israëlieten bij de berg Sinai.

Vergeet niet dat zij minstens drie à vier miljoen man sterk waren. Er waren 600 000 volwassen mannen van 20 jaar en ouder — de vrouwen en kinderen niet meegerekend.

Een ontzaglijke menigte

Deze enorme menigte van miljoenen Israëlieten sloeg haar tenten op — een enorm uitgestrekte tentenstad (Ex. 19:2). Hoewel zij zeer goed georganiseerd waren nam dit natuurlijk enige tijd in beslag.

Toen ging Mozes de berg op (vers 3) om God te ontmoeten. En daar gaf de Eeuwige God hem een voorstel om aan deze miljoenen mensen voor te leggen. Dit voorstel — deze overeenkomst — was wat we het „Oude Verbond” noemen — de overeenkomst die van dit volk een NATIE zou maken — Gods eigen natie hier op aarde.

Het voorstel bepaalde dat God hun enige Koning en Heerser zou zijn. Hun regeringsvorm zou een theocratie zijn. God was de Wetgever — geen parlement. God zou leidinggevende mannen aanstellen voor het uitvoeren van zijn bevelen. Mozes keerde terug naar de uitgestrekte tentenstad.

„Toen kwam Mozes en ontbood de oudsten van het volk en legde hun al deze woorden die de HEER hem geboden had, voor.” (vers 7). Het hele volk nam Gods voorstel eenstemmig aan. De mensen waren er in dit voorstel zó op uit, te ontvangen wat God in deze overeenkomst belóófd had — „dan zult gij uit alle volken [„op bijzondere wijze”, *Willibrord Vert.*] Mij ten eigendom zijn” — dat wil zeggen de grootste, welvarendste en machtigste natie ter wereld — dat zij de *voorwaarde* niet te serieus overwogen hadden: „INDIEN gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart.”

En wat zou er voor hen uit GODS EIGEN MOND komen, dat zij zouden moeten gehoorzamen? Een grote Wet die *reeds van kracht was*, evenals de wetten der zwaartekracht en traagheid — de wetten der fysica en scheikunde — reeds van kracht waren. Maar dit was een GEESTELIJKE wet! De stem van God ging deze levende, onverbiddelijke wet in specifieke bewoordingen als een duidelijk omschreven wetboek bekendmaken.

Een harde wet?

Waarom juist deze Wet? Het is hoog tijd dat wij mensen van vandaag ons het juiste antwoord concreet voor ogen stellen. De Almachtige God is niet alleen Schepper en Heerser over zijn grenzeloze, uitgestrekte schepping van het ganse heelal. Hij is een God van LIEFDE.

In LIEFDE schiep God de mens naar zijn evenbeeld. God heeft de mensen LIEF. God wilde dat de mensen die Hij ging scheppen gelukkig zouden zijn — dat zij vrede zouden hebben, en in veiligheid van een interessant, overvloedig en vol energie-zijnd leven zouden genieten. Teneinde een dergelijke gelukkige staat van zaken mogelijk te maken, heeft God de geestelijke wetten in het leven geroepen die de enig ware *WEG* naar elk lichamenlijk en geestelijk welzijn vormen — en de mens van leed, lijden, angst, onzekerheid, verveling, ledigheid, frustratie, geweld en dood kunnen vrijwaren. Deze geestelijke

WETTEN bepalen DE WEG naar een gelukkig, krachtig, levenslustig, interessant en vreugdevol leven.

God is liefde — en God weet dat LIEFDE hartverwarmend en goed is. Daarom formuleerde en riep Hij een WET van LIEFDE in 't leven — een wet die nagekomen, vervuld en volbracht wordt door LIEFDE.

Wat een heerlijk en prachtig GESCHENK aan de mensheid! Men zou denken dat de mensheid zich hierin zou verheugen en God onophoudelijk dank en lof zou betuigen in diepe ERKENNELIJKHEID! Maar dat doet de mensheid niét! Zo goed en mooi deze wet ook is, de menselijke natuur staat er VIJANDIG tegenover! Zo was het vroeger. Zo is het ook nu. De menselijke natuur is de binnenwaarts gerichte kracht van ijdelheid, zelfzucht en hebzucht. Uit zelfzucht wil ze alles *nemen* wat Gods juiste LEVENSWIJZE met zich mee zou brengen, maar uit opstandigheid weigert zij die weg op te gaan om deze overvloedige zegeningen te verkrijgen.

LIEFDE is een onbaatzuchtige innerlijke bezorgdheid voor en medeleven met anderen. Het is de WEG van geven, dienen, samen delen. Maar de menselijke natuur wenst te *nemen*.

Alle goede dingen, zegeningen en weldaden komen van God. Hij is de *oorsprong* van alle goeds waarnaar de mensheid hunkert. Door Gods voorstel hun Koning en Heerser te zijn — hen de welvarendste, de machtigste en meest gezegende natie ter wereld te maken — zouden zij over de allerhoogste zegening kunnen beschikken: de leiding, bescherming en hulp van de Al-Wijze, Al-Liefdevolle, Al-Machtige God!

Natuurlijk keek deze omvangrijke vergadering van mensen alleen maar naar de uiteindelijke BELOFTE — naar wat zij zouden *krijgen* — en nam zij zonder meer Gods voorwaarden aan, zonder gehoord te hebben wat deze waren.

In vers 8 zien we hoe Mozes weer de berg Sinai oplom om God verslag uit te brengen.

Gods macht en heerlijkheid!

Toen God de volgende keer tot Mozes sprak gebeurde dit op de Sabbat, de zevende dag van de derde maand. Hij gelastte Mozes toen: „Ga tot het volk; heilig hen heden en morgen. . . En tegen de derde dag zullen zij gereed zijn, want op de derde dag zal de HEER nederdalen voor de ogen van het gehele volk op de berg Sinai”.

Is het niet vol diepe betekenis dat deze dag, de dag waarop God neerdaalde om zijn volk zijn Wet te geven, de allereerste jaarlijkse feestdag van Pinksteren was? Op die grote dag, 's ochtends, was er op de berg een *overweldigend* vertoon van donderslagen en bliksemschichten.

Kunt u zich dat voorstellen? Ik wel — althans in zekere mate. Jaren geleden — in het begin van de winter van 1934 — reed ik eens over de ringweg rond Mt. Hood in Oregon. Aan de oostkant van de berg was een zijweg die naar de voet van de berg leidde. Toen ik hier aankwam brak juist boven mij, rond de met sneeuw bedekte bergtop, een schrikwekkende storm los. Een onheilspellende donkere wolk — de zwartste die ik ooit gezien had — bleef boven de bergtop hangen. Bliksemschichten kliefdren de lucht — zo verblindend waren ze dat ik mijn ogen moest afwenden. Daverende donderslagen klonken luider en harder dan ik ooit in Iowa en Nebraska gehoord had. Ik gooide mijn stuur om en reed *weg* van die storm, zo snel als omstandigheden me toelieten. Het was het meest schrikwekkende, angstaanjagende schouwspel dat ik ooit meegemaakt had. Het leek wel of de *grootheid* van de TOORN van de Almachtige God ten toon gespreid werd!

Toén dacht ik alleen nog maar aan één ding — aan die andere gebeurtenis, toen God met donderende stem zijn GROTE GEESTELIJKE WET vanaf de berg Sinai verkondigde! Maar ik besefte wel dat wat ik hier zag en hoorde, tam geweest moest zijn in vergelijking. Toch deed dit schouwspel me inzien wat een de verbeeldingskracht te bovengaande belevenis ten aanschouwe van heel Israël had plaatsgevonden!

HET OVERWELDIGEND VERMOGEN VAN NOODWEER

God gaf van een dergelijk machtsvertoon blijk toen Hij zijn Wet van de berg Sinaï afkondigde — om nadruk te leggen op de belangrijkheid van hetgeen Hij op het punt stond aan zijn volk te geven.

Foto: Wide World

Stelt u zich even voor: een uitgestrekte ZEE van mensen — miljoenen mensen — zo ver het oog reikt! En dan verschrikkelijke, verblindende bliksemflitsen en oorverdovende donderslagen die bijna de trommelvliezen doen barsten! En temidden van dit oogverblindend, oorverscheurend vertoon, *de ALMACHTIGE GOD ZELF*, die zich klaarmaakt ZIJN GROTE WET met DONDERENDE STEM aan het gehoor van die onmetelijke massa te verkondigen!

Geen wonder dat de mensen beefden en Mozes vroegen tussen hen en God te gaan staan!

Temidden van dit geweldig vertoon van GODS MACHT EN GLORIE, „leidde Mozes het volk . . . God tegemoet en zij stelden zich op onder aan de berg. En de berg Sinai stond geheel in rook, omdat de HEER daarop nederdaalde in vuur . . . en de gehele berg beefde zeer” (verzen 17-18).

WAT EEN UNIEK DECOR voor het ontvangen van GODS WET!

Dit was zo maar geen alledaagse gebeurtenis! God wou het allesovertreffende BELANG van DEZE WET — Gods volmaakte LEVENSWIJZE — bij zijn volk inprenten!

Stelt u zich voor! Een hele NATIE van MILJOENEN mensen, bijeengekomen in één onmetelijke, reusachtige vergadering van historische betekenis! En de stem van GOD ZELF, sprekende door het VUUR, de oogverblindende bliksemschichten, de oorverdovende DONDESLAGEN — en een geweldige bovennatuurlijke STEM die geen microfonen, geen geluidsversterking of luidsprekerinstallaties nodig had om door MILJOENEN gehoord te worden.

Dit was geen toeloop van 70 of 80 000 voetballiefhebbers zoals we bij een Cup-finale zien. Een dergelijke massa bij een voetbalwedstrijd komt ons vandaag als iets ENORMS voor. Maar vergeleken met Gods gehoor is dit een onbeduidende vetvlek. Gods gehoor was geen 70 000 mensen sterk, ook geen 500 000 of 1 000 000 — maar 3 tot 4 MILJOEN in één mensenmassa die onze verbeeldingskracht te boven gaat!

Het was *niet* de stem van Mozes die Gods WET gaf. Het was DE STEM VAN GOD! De hele natie van Israël hoorde GODS STEM!

„Toen sprak God al deze woorden: IK BEN DE HEER, UW GOD . . .”; en GODS stem sprak tot die massa DE WOORDEN VAN DE TIEN GEBODEN.

De stem van GOD — niet van Mozes!

Hoe betekenisvol! Op die allereerste Pinksterdag (in het Oude Testament, Feest der Eerstelingen of Feest der Weken genoemd), temidden van dit kolossale en ontzagwekkende schouwspel van de krachten der natuur zelf, gaf God ZIJN WET — *zijn* LEVENSWIJZE — aan de enige mensen op aarde die ZIJN VOLK uitmaakten. Dit gebeurde bij de stichting van Gods NATIE op aarde.

En dan, vele eeuwen later, op Pinksterdag van 31 n. Chr., met een geweldige, ontzagwekkende manifestatie, gaf God ZIJN HEILIGE GEEST aan zijn volk — GODS LIEFDE om die Wet te *vervullen*. En dit gebeurde bij de stichting van Gods KERK op aarde!

WIE gaf nu het volk de Tien Geboden?

Let hier goed op! Het volk *ontving de Tien Geboden niet van Mozes* zoals de meeste mensen vandaag schijnen te geloven. Mozes hoorde de allereerste afkondiging van de Geboden, in deze vorm, TEZAMEN MET DIE HELE NATIE VAN MILJOENEN MENSEN! Het was Mozes niet, die deze Wet aan het volk gaf — maar „God sprak al deze woorden!”

Sla vervolgens Deuteronomium 5:4-22 maar eens op. Dit vindt later plaats. Mozes spreekt tot het volk Israël. En tot het volk zegt Mozes: „Van aangezicht tot aangezicht heeft de HEER met u gesproken op de berg uit het midden van het vuur . . . en Hij zeide . . .” — en dan volgen de woorden van de Tien Geboden (vs. 6-21).

LEES AL DEZE PASSAGES NOG EENS DOOR! Waarom heeft men u geleerd dat MOZES „de Wet gegeven heeft”? WAAROM werd deze Wet de „Wet van Mozes” genoemd?

De Tien Geboden kwamen niet van Mozes, maar

van God! De Tien Geboden werden niet door Mozes aan het volk gegeven, maar door GOD aan de hele natie die daar vergaderd was. Mozes zei: „Van aangezicht tot aangezicht heeft de HEER met u gesproken” — met de geweldige massa van het HELE VOLK!

Mozes legt het volk uit (in vers 5) dat hij tussen God en hen stond om hen gerust te stellen omdat ze bang waren — maar HIJ WAS MET HEN EN MAAKTE SLECHTS DEEL UIT VAN DIE MENSENMASSA.

Maar God sprak tot HET HELE VOLK DAT VERGADERD WAS, niet alleen tot Mozes!

Let verder op het volgende: nadat Mozes in vers 21 de woorden van de Tien Geboden die door GOD gegeven waren, opnieuw geschreven had, zegt Mozes, in vers 22, tot het volk Israël: „Deze woorden heeft de HEER tot uw gehele gemeente gesproken op de berg, uit het midden van het vuur, de wolk en de donkerheid, met luider stem, en Hij voegde daaraan niets toe; Hij schreef ze op twee stenen tafelen en gaf mij die.”

Laten we dat nog eens aandachtig lezen! Zó heeft men het u waarschijnlijk nooit verteld. Lees het zelf maar in uw eigen Bijbel!

Deze woorden van de Tien Geboden werden door de HEER gesproken. Tot wie? „Tot UW GEHELE GEMEENTE.” Het volk ontving de Tien Geboden *niet* van Mozes, maar rechtstreeks van GOD zelf, wiens stem zij allen konden horen!

„En Hij voegde daaraan niets toe.” Het was een VOLLEDIGE WET! Het is een GEESTELIJKE WET. Zij is VOLLEDIG. Hij voegde niets toe — niet aan die Wet! Alle andere wetten zijn verschillend, staan apart — ZIJN GEEN DEEL VAN DIE GEESTELIJKE WET! Deze staat volledig op zichzelf!

En als u mocht denken dat deze Wet „alleen voor de Joden” bestemd was, dan zou u geen grotere vergissing kunnen begaan! Heeft u niet gelezen wat er staat in Handelingen 7:38, nl. dat Mozes „de levende woorden ontving, OM ONS die te geven” (*Statuvert.*) — voor

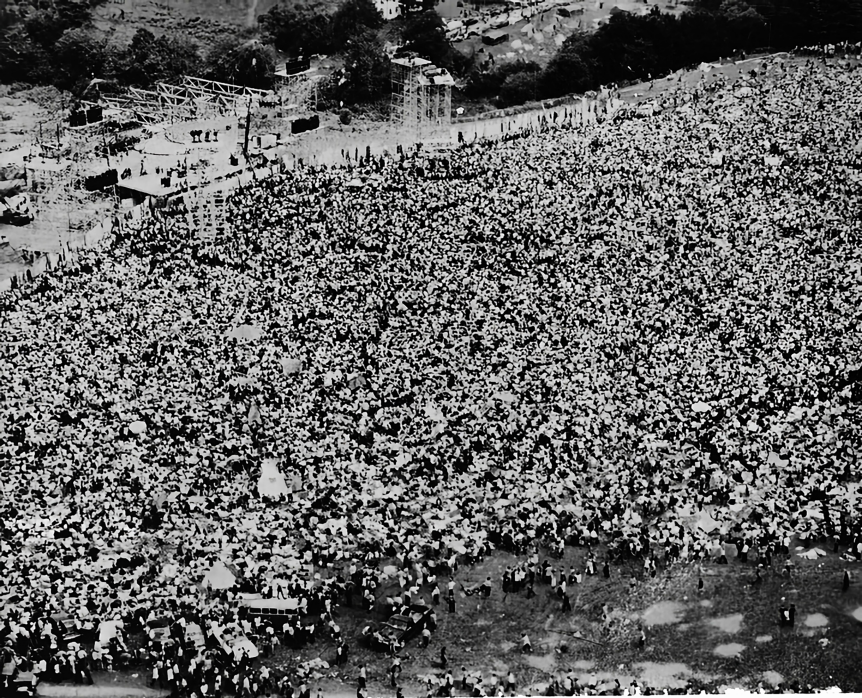

Foto: Associated Press

Deze immens grote menigte van VIER-HONDERD-DUIZEND deelnemers aan het Woodstock rock-festival zinkt in het niet bij de DRIE MILJOEN toehoorders die bij de Sinaï door God toegesproken werden.

ONS, die Christenen onder het Nieuwe Testament zijn?

Alle andere naties hadden zich van God en zijn WEGEN afgewend. Nu koos God een vertrapt volk van SLAVEN als *zijn natie* — de ENIGE natie ter wereld die zich niet helemáál van God afgesneden had.

Dit was de BASIS van het Oude Verbond. Maar wat is de basis van het NIEUWE Verbond? U vindt het in Hebreëen 8:10: „Want dit is het verbond, waarmee Ik Mij verbinden zal aan het huis Israëls na die dagen, spreekt de Heer: Ik zal *mijn wetten* in hun verstand leggen, en Ik zal die in hun harten schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.”

In dit boekje zal u volkomen duidelijk gemaakt worden dat dit 1) geen voorlopige wet was die aan het

kruis eindigde; en 2) geen speciale wet was voor één bepaalde natie, ontoegankelijk voor andere naties. Bij God is geen aanzien des persoons. Hier is ZIJN WEG voor de MENSHEID!

Het Sabbatgebod

Laten we het sabbatgebod nu eens nauwkeuriger bekijken. „GEDENK de Sabbatdag, dat gij die heiligt” (Ex. 20:8). God zei: „GEDENK die dag!” Dus heeft de mens erop gestaan hem te *vergeten* — of te trachten hem door een andere dag te *vervangen*!

Christus zei in de bergrede: „MEENT NIET, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden”, en dus denken belijdende christenen dat Hij wél gekomen was om haar te ontbinden!

Christus zei, in dezelfde bergrede: „Ik zeg u, in het geheel niet te zweren”, en dus steken over de hele wereld belijdende christenen hun rechterhand op en zweren.

Christus zei: „Hebt uw vijanden *lief*”, en belijdende christenen — die beweren Hem te volgen — hâten dus hun vijanden en voeren oorlog om ze te doden.

Christus zei: „Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is”, en dus zeggen belijdende christenen: „het is onmogelijk Gods Wet na te leven, laat staan volmaakt te zijn. Christus heeft de Wet in onze plaats onderhouden en toen afgeschafft”.

Christus gebiedt: „Doe dit”, en zijn zogenaamde volgelingen doen het NIET!

Christus gebiedt: „Doe dit NIET”, en zijn zogenaamde volgelingen doen het wèl!

Christus gebiedt: „GEDENK de Sabbatdag!” Dus VERGETEN zijn zogenaamde volgelingen de Sabbat!

Let nog eens goed op deze zin: „Gedenk de Sabbatdag, dat gij die HEILIGT”. „Gedenken” betekent zich herinneren; u kunt zich niet iets herinneren wat niet eerder voorgekomen is. U kunt dus een dag die nooit heilig gemaakt is, niet als heilig herinneren of gedenken. De enige dag van de week die God ooit heilig gemaakt

heeft is zijn Sabbatdag. Het is volkomen onmogelijk de zondag of de vrijdag te *gedenken* — omdat God deze dagen nooit geheiligd heeft en de mens ook geen macht heeft iets te heiligen. Dit zijn geen argumenten — dit zijn FEITEN die u zullen oordelen op de dag van Gods OORDEEL!

Laten we nu even kijken naar verzen 9 en 10 (Ex. 20): „Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; maar *de zevende dag* is de Sabbat van de HEER, uw God; dan zult gij geen werk doen . . .”

Maar niet een *willekeurige* zevende dag! Niet „één dag uit zeven” — Christus zei: „*de zevende dag*”! In Mattheüs 28:1, ná de kruisiging en de opstanding — *nadat* wat het ook mag zijn, „aan het kruis genageld” was — zult u merken dat het *de zévende dag van de wéék* is — de dag vóór de eerste dag van de week!

Let ook op het volgende: Christus zei *niet* tegen die Israëlieten: „de Sabbat van de JODEN”. Hij zei duidelijk: „de Sabbat van DE HEER, UW GOD!” Als het de Sabbat van de HEER is — de Sabbat DES HEREN — dan is de Sabbat werkelijk „de DAG DES HEREN”.

Laten we hier, eens voor altijd, een einde maken aan rebelse ARGUMENTEN dat de zondag „de dag des Heren” zou zijn. Ik daag elke lezer uit, één vers of citaat uit de Bijbel voor te leggen, die de zondag — of de eerste dag van de week — met de „dag des Heren” identificeert, en ik zal de waarheid uit deze tekst direct aan de miljoenen luisteraars van het radioprogramma van „De Wereld van Morgen” dat in elk bewoond werelddeel uitgezonden wordt, verkondigen, en het duidelijk zichtbaar publiceren in *De ECHTE WAARHEID* en de andere uitgaven in vreemde talen, die nu door zes of zeven miljoen mensen over de hele wereld gelezen worden.

God heeft me op het huidige ogenblik voor een groot publiek, één der grootste ter wereld, gesteld. Als u gelooft dat de zondag de „dag des Heren” is, en dit kunt bewijzen aan de hand van de Heilige Schrift, dan is dit

uw gelegenheid het aan miljoenen mensen te verkondigen! Maar alvorens iemand met Openbaring 1:10 komt aandragen, wil ik even uw aandacht vestigen op het feit dat, 1) dit vers niet spreekt over een willekeurige weekdag, maar wel over de algemene profetische tijd die in meer dan dertig profetieën „de dag des Heren” genoemd wordt. In het huidige tijdperk zijn we in *de dag van de mens*. De „dag des Heren” is dié tijdsruimte wanneer God rechtstreeks en op bovennatuurlijke wijze in aardse aangelegenheden zal ingrijpen en zal beginnen de regering van alle naties over te nemen; en dat 2) dit vers en het zinsverband *naar geen enkele dag van de week verwijst*, en helemaal geen melding van „de zondag” of „de eerste dag van de week” maakt. In dit vers of in het zinsverband is absoluut geen enkel element voorhanden dat het met een wekelijkse dag voor eredienst in verband brengt, of die dag tot zondag zou *veranderen*. Diegenen die dit vers met de zondag geassocieerd hebben, deden dit *zonder enig bijbels gezag*, en hebben zodoende miljoenen mensen misleid.

De „dag des Heren” is de dag waarvan de **HEER heer is** — de dag die **ZIJN** dag is — en in Marcus 2:28 zei Jezus Christus dat Hij Heer *over de Sabbat* is — niet over de zondag.

In dit vers nu — Exodus 20:10 — zei Hij tegen de hele vergadering: „Maar *de zevende dag* is de Sabbat *van de HEER uw God*.” Niet de Sabbat „*van de Joden*” — maar „*van de HEER, uw God*.”

De Sabbat: niet MIJN dag!

Laat me dit vers even verder belichten. Een twintig jaar geleden, toen ik zondagavonddiensten in het auditorium van de Kamer van Koophandel in de binnenstad van Seattle hield, vroeg een dame me, na de dienst, aan de uitgang, terwijl ze me een hand gaf: „Meneer Armstrong, ik heb gehoord dat de zaterdag uw dag is. Ik hoop echt dat dit niet het geval is!”

„Dat is beslist niet het geval”, antwoordde ik. „De zondag is mijn dag.”

„O, wat ben ik blij dát te horen!”, riep zij uit.

„Maar wacht even,” zei ik vlug „ik voel dat u mij niet begrijpt. Zondag is *mijn* dag — evenals maandag, én dinsdag, én woensdag, én donderdag én vrijdag — dat zijn allemaal *mijn* dagen — maar de dag die loopt van vrijdag zonsondergang tot zaterdag zonsondergang is MIJN dag *niet* — DAT IS DE DAG VAN GOD — *dat is de dag DES HEREN!*”

Lees nog eens de woorden die Christus voor dat gebod gebruikte: „Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen” — dat zijn ONZE dagen, voor ONS werk — „Maar de zevende dag is de Sabbat *van de Heer* uw God” — de ZEVENDE DAG is *de DAG DES HEREN*. Dit gebod, in de Wet die de zonde definieert, zegt dat heel duidelijk!

In I Johannes 3:4 vindt u de *bijbelse* definitie van zonde. „De zonde is wetsovertreding” (*Leidse vert.*). In Romeinen 7:7 zien we wélke wet het ZONDE is te overtreden — de wet die zegt: „gij zult niet begeren” — aangehaald uit dezelfde Wet — Exodus 20:17. In Jacobus 2:9-11 wordt gezegd wélke wet bepaalt wat zonde is. Het is een wet die in „punten” (vers 10) onderverdeeld is, en één van deze „punten” is: „gij zult niet echtbreken”, aangehaald uit dezelfde wet (Ex. 20:14); een ander van haar tien punten is: „gij zult niet doodslaan”, wat eveneens uit dezelfde wet aangehaald is (vers 13).

In Jacobus 2:10 leest u dat, wanneer u één enkele van deze tien punten overtreedt, u SCHULDIG bent aan ZONDE. Dezelfde Wet zegt ook: „GEDENK de Sabbatdag, dat gij die heiligt . . . de zevende dag is de Sabbat van de HEER, uw God.” *Wie dit Gebod ook overtreedt, ZONDIGT!*

Dit is waarschijnlijk heel wat anders dan u geleerd hebt en wat men u onderwezen heeft. Maar als iemand hierover wenst te discussiëren, zou ik willen voorstellen uw argumenten tot de dag des Oordeels te bewaren en dan van aangezicht tot aangezicht met uw Heiland en Schepper, Jezus Christus, proberen te argumenteren!

Sinds de Schepping Sabbat genoemd

Laten we nog even, voordat we Exodus 20 achter ons laten, een ander belangrijk punt bekijken.

In vers 11 zien we: „Want in zes dagen heeft de HEER de hemel en de aarde gemaakt . . . en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de HEER *de Sabbatdag* en heiligde die.”

Nu is de vraag: wannéér zegende en heiligde de HEER deze zevende dag? U zult, zoals we reeds eerder uitgelegd hebben, in Genesis 2:3 zien dat Hij deze zegening en heiliging op die zevende dag van de oorspronkelijke SCHEPPINGSWEEK verrichtte. En dit Sabbatgebod zegt duidelijk: „De HEER zegende *de Sabbatdag*.” Deze zegening en heiliging geschiedde al één dag na de schepping van Adam en Eva. En wat Hij *toen* zegende en heiligde, zegt Exodus 20:11, *was DE SABBATDAG*. Het was Gods Sabbatdag van die zelfde oorspronkelijke scheppingsweek. Toén *maakte* de HEER de Sabbat.

Velen hebben het misleidende argument aangewend dat God de Sabbatdag niet MAAKTE voordat Hij de Tien Geboden op de berg Sinaï gaf. Maar het voorgaande vers toont duidelijk aan dat de zevende dag van de scheppingsweek, die de Heer *tóen* zegende en heiligde, *tóen* al de SABBATDAG was. En verder, zoals hierboven nadrukkelijk bewezen werd, bestond de Sabbatdag, en was hij Gods Heilige Dag reeds vóórdat de Israëlieten bij de berg Sinaï aankwamen—zoals aangetoond in Exodus 16.

De HEER Jezus Christus als de „Logos” (Johannes 1:1 — in het Grieks), of „*Jahweh*” (in het Hebreeuws) van Gen. 2, die alles MAAKTE dat gemaakt werd, maakte dus ook de Sabbat, zoals Jezus duidelijk in Marcus 2:27 verkondigd heeft. De Sabbat is een van de dingen die Hij MAAKTE — en het was op de zevende dag van de allereerste week gemáákt — de scheppingsweek. De Sabbat heeft SINDS DE SCHEPPING bestaan, en meer dan tweeduizend jaar later BEVAL dezelfde HEER, de Persoon van de Godheid die Jezus Christus wèrd, zijn volk deze dag *te heiligen!* En, weer ongeveer tweeduizend jaar later, zei Hij dat Hij HEER over die dag is!

EEN BIJZONDER, EEUWIG VERBOND

DE OPSTANDIGE mens zal tot ieder argument dat het menselijk verstand kan voortbrengen, zijn toevlucht nemen om het feit *goed te praten* dat hij *vergeten* heeft te GEDENKEN wat God geboden heeft!

Dientengevolge hebben velen, natuurlijk zonder enig bijbels gezag, het argument aangevoerd, dat de Tien Geboden aan het kruis afgeschaft werden. Natuurlijk hebben zij er nooit over nagedacht dat, áls er geen Wet is, er ook geen overtreding is — zoals Paulus duidelijk in Romeinen 4:15 aantoonst — en er dus sinds de kruisiging ook niemand gezondigd heeft — en we daarom ook geen Heiland nódig hebben!

Maar zelfs als deze perverse en bedrieglijke bewering waar was — *als* God alle *tien* van zijn Geboden aan het kruis afgeschaft zou hebben en nadien negen ervan weer in het Nieuwe Testament teruggebracht zou hebben, teneinde van de Sabbat af te raken — zoals velen leren — dan is dat voor hen NOG GEEN EXCUUS!

Want God maakte van de Sabbat een bijzonder, apart VERBOND, *voor ALTIJD van kracht!*

Een volledig verbond

U zult zich herinneren dat God aan *de Wet van de Tien Geboden niets meer toegevoegd had* (Deut. 5:22). Elke andere wet, of Verbond dat later komt, **MAAKT ER**

geen deel van uit, maar is een afzonderlijke wet of Verbond. Paulus heeft dit duidelijk toegelicht: „... zelfs het testament van een mens, dat rechtskracht verkregen heeft — niemand kan het ongeldig maken of er iets aan toevoegen” (Gal. 3:15).

De Wet van de Tien Geboden is volledig — God heeft er *niets* aan toegevoegd. En het *Oude Verbond* werd *bevestigd*, zoals beschreven staat in Exodus 24:4-8. *Er kan niet aan toegevoegd worden.*

Later, nadat én de Tien Geboden én het Oude Verbond *volledig* gemaakt en goedgekeurd waren, en van kracht werden, maakte God een **ANDER, TOTAAL VERSCHILLEND** en eeuwigdurend verbond met zijn **VOLK**.

Waarom de Sabbat?

God doet nooit iets *tevergeefs* — dat wil zeggen, zonder een goed en nuttig doel. Wanneer God iets doet of iets maakt, is er een reden — een belangrijk **DOEL**.

God heeft de **MENS** geschapen en hem op de aarde geplaatst. Maar de mensheid heeft de kennis van haar **BESTEMMING** verloren. God had een belangrijke reden. U werd op aarde geplaatst voor een heel belangrijk **DOEL**.

God, door „Het Woord” (Joh. 1:1-3) dat Jezus Christus werd, *maakte* de Sabbat. Hij maakte de Sabbat *voor* de mens.

Maar waaròm?

Aan welk *doel* beantwoordt de instelling van de Sabbat? Ook van dat belangrijk doel heeft de mensheid de kennis verloren! Jezus Christus zei (Marcus 2:27-28) dat de Sabbat voor de *mèns* gemaakt was, en niet de mens voor de Sabbat. Maar toen zei Hij alleen *voor wie* Hij hem gemaakt had — niet waaròm, niet voor welk **DOEL**, behalve dan om de mens te dienen en hem van nut te zijn.

Daarom is dit speciale, aparte **SABBATVERBOND** zo belangrijk: het laat de *reden* zien — het fundamenteel

doel. Daarom is het zo belangrijk het zorgvuldig te bestuderen.

U vindt het in Exodus 31:12-17.

Het speciale Sabbatverbond

„De HEER zeide tot Mozes: Gij dan, spreek tot de Israëlieten: maar mijn sabbatten moet gij onderhouden . . .” Let er nog eens op welke dag de „Dag des HEREN” is. De Eeuwige God noemt de Sabbatten „*mijn sabbatten*”. De Sabbatten zijn van HEM — zij behoren ons niet toe — zij zijn niet *onze dagen*, maar die van de HEER. ZIJ ZIJN NIET de „Joodse Sabbatten”. De Sabbat is een TIJDSRUIMTE. Telkens wanneer deze tijdsruimte aanbreekt, behoort zij GOD toe — *niet aan ons*. Als we ons deze tijdsruimte toeëigenen — voor ons eigen gebruik, hetzij voor ons werk, hetzij voor ons genoegen of wat dan ook, dan STELEN WE DIE TIJD VAN GOD!

Kijk nog eens naar wat daar staat! „Mijn Sabbatten moet gij onderhouden.” In Ex. 20:8 hebben we gezien dat God beval die dag te „HEILIGEN” — God *maakte* het HEILIGE TIJD, en beval ons die heilig te houden — NIET TE OVERTREDEN WAT HEILIG IS VOOR GOD.

Laten we dit speciale verbond eens verder bestuderen:

„. . . want dat is een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, zodat gij weet, dat Ik de HEER ben, die u heilig” (Ex. 31:13).

Wat een *enorme* betekenis ligt er in dat gedeelte van deze zin opgesloten! Niettemin lezen de meeste mensen hier glad overheen, zonder de levensbelangrijke WAARHEID te zien die deze zin insluit!

Let op! Dit is het doel van de Sabbat: „. . . want dat is een TEKEN . . .” Wat is een teken?

U wandelt door een drukke winkelstraat van een stad. Overal ziet u uithangborden met symbolen en namen, die winkels, kantoren en fabrieken identificeren. Een uithangbord of een schild is een teken van dat bepaald bedrijf.

Van Dale's Groot Woordenboek der Nederlandse

Taal geeft o.a. de volgende bepalingen van het woord „teken”: „een voorwerp of figuur ter onderscheiding of aanduiding van een persoon of zaak door hem gedragen, resp. erop aangebracht; zinnebeeld, symbool.” En natuurlijk zijn er speciale technische betekenissen, in de wiskunde, geneeskunde, sterrenkunde, enz.

Het woord dat door Mozes in het Hebreeuws gebruikt werd en dat door „*teken*” vertaald is, is *'owth*. Het Hebreeuws-Nederlands woordenboek omschrijft het als „1) kenteken, teken, kenmerk, bewijs, 2) veldteken, vaan (of vlag), 3) herinneringsteken, waarschuwingsteken (baken) etc. — kenmerk, waarschuwing, wonder.” Een vlag identificeert een natie. Een baken is een teken dat de aanwezigheid van iets aanduidt waarvoor gewaarschuwd wordt. Een kenteken is een zichtbaar teken; iets dat dient als een herkenningsteken om iets kenbaar te maken, zoals een witte vlag ten teken van overgave.

God beval zijn volk zijn Sabbat te houden als een *teken*. Hij is een teken tussen Gods volk en God — „... een teken tussen Mij en u,” zegt het gebod. Hij is een kenteken of IDENTITEITSBEWIJS. Hij maakt bekend of kondigt een zekere wetenschap aan, die identificeert. Maar WELKE WETENSCHAP? God antwoordt: „... *zodat* *gij WEET dat Ik de HEER ben*, die u heilig.”

WIE is God?

LEES DIE WOORDEN ZORGVULDIG!! De Sabbat is een *teken* dat de mensen laat weten *wie hun GOD is!* Hij is het teken *waardoor wij kunnen WETEN dat Hij de HEER is!!* Hij IDENTIFICEERT GOD!

Maar weet iedereen dan niet wie God is?

Helemaal niet! De hele wereld is verleid — dat zegt uw Bijbel.

Deze wereld heeft een god — een valse god — Satan, de duivel! Hij geeft zich voor als een „engel des lichts” (II Cor. 11:14). Hij heeft zijn godsdienstige organisaties. Niet alle mensen zijn boeddhisten, shintoïsten, taoïsten of confucianisten.

Velen hebben zich de naam „christen” toegeëigend, en hun godsdienstige herders, zo zegt uw Bijbel, zijn in feite dienaars van Satan: „Geen wonder ook! Immers, de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. Het is dus niets bijzonders, indien ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren der gerechtigheid” (II Cor. 11:14-15).

Maar noemen zij zich werkelijk de dienaren van CHRISTUS? Lees vers 13, het vers juist vóór de laatste twee aangehaalde verzen: „Want zulke lieden zijn schijn-apostelen, bedriegelijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus.” Jawel, Satan is de grote vervalser.

Hij geeft zichzelf voor GOD uit. In uw Bijbel wordt hij de *god van deze wereld* genoemd (II Cor. 4:4). Hij geeft zijn dienaren uit voor de dienaren van CHRISTUS, terwijl hij de wáre dienaren van Christus als „schijn-apostelen”, als valse apostels aanklaagt om het wantrouwen jegens zijn eigen dienaren af te wenden!

Kent het „christendom” van deze wereld wèrkelijk de WARE GOD? Het wordt *misleid* te geloven dat het de Ware God kent, en een misleide wereld kan zelfs heel oprecht zijn in zo'n vals geloof.

Maar de Ware God is Diegene, die wij *gehoorzamen*.

Deze wereld wordt niet voorgehouden, God te GEHOORZAMEN! Het valse „christendom” leert dat Gods wet „afgeschafft” is. In feite stelt het het menselijk geweten, aangedreven door de valse leerstellingen van Satan, in de plaats van Gods wet! Het leert niet, zoals Christus deed, dat we in feite bij elk woord van GOD — van de BIJBEL — moeten leven!

Deze wereld GEHOORZAAMT Satan door te *zondigen!*

Het DOEL van de Sabbat

God gaf de mens zijn Sabbat, met HET OOGMERK de mensheid in de ware kennis en de ware aanbidding van de Ware God te houden.

Maar hóe wordt God door de Sabbat geïdentificeerd? — hoe duidt hij de *Ware* God, in plaats van de valse god, aan? Beantwoordt de zondag niet evengoed aan dit doel?

Absoluut NIET!!

Kijk eens naar vers 17 van dit speciale Sabbatverbond: „Hij zal tussen Mij en tussen de kinderen Israëls een teken in eeuwigheid zijn, dewijl de HEER, in zes dagen, de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag gerust en zich verkwikt heeft” (Ex. 31:17, *Statenvert.*).

Het was op de *zevende* dag van de scheppingsweek dat Hij rustte van het werk van de schepping. Niet op zondag, de eerste dag van de week. Alleen de *zevende* dag van de week verwijst naar de SCHEPPING.

Maar hoe duidt dát op Wie GOD is?

Als u gelooft dat iemand anders of iets anders God is, dan zal ik u *bewijzen* dat mijn God de Ware God is, want waarvan u ook mag denken dat het God is, *werd door de Ware God gemaakt of geschapen*. Hij die *al het andere* maakte en schiep is GROTER dan datgene wat Hij gemaakt heeft — superieur aan alles buiten Hem dat genoemd zou kunnen worden.

De SCHEPPING is het *BEWIJS* van God — van zijn bestaan. Het scheppingswerk *identificeert* God!

God nam daarom het duurzaamste en onvergankelijkste dat de mens kent — een terugkerende *tijdsruimte*—de éنية dag die een herinnering van het WERK der SCHEPPING is. Hij nam de éنية dag die voortdurend, elke *zevende* dag van de week, heenwijst naar het bestaan van de Almachtige, ALVERMOGENDE, ALHEERSENDE GOD — de SCHEPPER!

En God heeft deze bepaalde dag van de andere dagen afgezonderd als ZIJN dag — God heeft deze bepaalde dag gezegend en geheiligd voor ZICHZELF — door hem te bestemmen als *de* dag waarop Hij zijn volk beveelt bijeen te komen om Hem te vereren — als de dag waarop de mens geboden wordt te RUSTEN van zijn werk en ver-

maak — de dag waarop de mens zich moet verkwikken, door met andere gehoorzame gelovigen in geestelijke gemeenschap samen te komen!

GEEN ENKELE ANDERE DAG is een herinneringsdag van de SCHEPPING. Wel heeft Satan een misleide wereld ertoe verblind, aan te nemen dat de opstanding van Christus op zondagmorgen, bij zonsopgang, gebeurde — hetzelfde ogenblik waarop altijd de heidense ZONSVERERING plaatsvond. MAAR DIT IS NIET WAAR! Schrijf ons vandaag nog om onze kosteloze brochure over de *opstanding*. U zult er versteld van staan! Het zal u schokken en uw ogen openen — en het is de WAARHEID die u in uw plaatselijke bibliotheek zelf kunt nagaan en bewijzen.

De opstanding van Christus vond op *de Sabbat* plaats en niet op een zondag! En verder zegt God *nergens* in de Bijbel dat we Christus' opstanding moeten vieren! Dat is een heidense gewoonte, door MENSEN ingesteld, alléén op gezag van de afvallige MENS — in strijd met GODS Geboden!

Hij identificeert Gods volk

We zien hier dus een GROOTS DOEL in de Sabbat. Hij *identificeert* God! Precies de dag die God voor samenkost en verering afgezonderd heeft, wijst als een gedenkteken erop, WIE het is die we moeten vereren — de SCHEPPER en HEERSER van al wat is!

Maar *dat is nog niet alles!*

De Sabbat werd ook gegeven tot een TEKEN dat identificeert WIE Gods VOLK zijn . . . en wie NIET!

Let op het volgende: niet alleen zegt dit bijzonder verbond, „. . . zodat gij weet dat Ik de HEER ben . . .” — maar lees ook de rest van de zin: „. . . zodat gij weet dat Ik de HEER ben, *die u heilig*” (Ex. 31:13).

Wat een enorme, *diepe* betekenis!

Wat betekent het werkwoord „heiligen”? Het betekent „wijden aan, bestemmen voor God.” Op de zevende dag van de scheppingsweek zelf, de Eeuwige GOD *heiligde* — d.w.z. Hij wijdde tot een HEILIG gebruik— de

Sabbatdag. Maar nu zien we dat God zegt dat het een teken is, waarmee Hij, de Eeuwige God, ook diegenen heiligt die deel van ZIJN VOLK uitmaken — HEN DUS VAN ANDERE MENSEN AFZONDERT TOT DE *ZIJNEN*, VOOR ZIJN HEILIG DOEL.

Ten tijde van het Oude Testament was ZIJN VOLK het volk van de „Vergadering ISRAËLS”. In het Nieuwe Testament bestaat ZIJN VOLK uit diegenen die deel uitmaken van GODS EIGEN KERK — de werkelijk bekeerde, door de heilige Geest verwekte CHRISTENEN!

Maar hóe precies zondert de Sabbat hen af van diegenen die Gods eigen ware volk niet zijn? Wel, als u begónnen bent Gods Sabbat te *heiligen*, zoals Hij beveelt, dan heeft u door eigen ervaring het antwoord hierop reeds gevonden. Als u het nog niet gedaan hebt, begin er mee Gods Sabbat te heiligen zoals Hij beveelt — en u zult al spoedig ondervinden dat u automatisch van alle andere mensen *afgezonderd* wordt! U zult 't merken!

De Sabbat is Gods TEKEN, dat niet alleen GOD als SCHEPPER en HEERSER identificeert, maar ook diegenen die werkelijk de ZIJNEN zijn.

Maar hoé?

De definitie van God

Laat ik u nog een andere definitie van God geven. Hoewel de enige Wijze en Ware God de Grote Schepper en Heerser van het heelal is, zijn er vele valse- en namaakgoden. Satan geeft zich aan de verblinde wereld uit voor God — en inderdaad, de Bijbel noemt hem onverholen de god van deze wereld. Afgoden werden als goden vereerd — en worden ook nu nog in zogenaamde „christelijke” kerken als goden vereerd. Wie of wat u *dient* en *gehoorzaamt* is uw god!

Het woord „HEER” zelf betekent heerser, meester, baas — diegene die u gehoorzaamt! Jezus riep uit: „Wat noemt gij Mij HEER, HEER, en doet niet wat Ik zeg?” (Lucas 6:46.) Als zij Hem niet GEHOORZAAMDEN,

dan was Hij hun Heer *niet!* Waarom NOEMDEN zij Hem dan HEER, als Hij *niet* hun Heer was?

En Jezus zei ook: „Niet een ieder, die tot Mij zegt: HEER, HEER, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie DOET DE WIL MIJNS VADERS, die in de hemelen is” (Matth. 7:21). Enkel diegenen die God GEHOORZAMEN kunnen zijn kinderen zijn, en zijn Koninkrijk binnengaan! God is diegene aan wie u *gehoorzaamheid* betuigt!

Let ook op dit vers: „Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter GEHOORZAAMHEID, ook moet gehóórzamen als slaven?” (Rom. 6:16.)

Aangaande AFGODEN als valse- en namaakgoden, zegt het tweede Gebod: „Gij zult u voor die niet buigen, *noch hen dienen*” — dat wil zeggen, hen GEHOORZAMEN — „want Ik, de HEER, uw God, ben een naijverig God, die de ongerechtigheid [ongehoorzaamheid] der vaderen bezoek aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten, en die barmhartigheid doe aan duizenden van hen die Mij liefhebben EN MIJN GEBODEN ONDERHOUDEN” (Ex. 20:5-6).

HOE VEELBETEKENEND! Het Sabbatsgebod is het éniige van de tien dat een TEKEN is dat aanduidt wie vandaag de ware en werkelijke christenen zijn! *Het is het ware TESTgebod!* De mensen van deze wereld willen wel de andere negen geboden erkennen — maar tegen het Sabbatsgebod komen zij uitdrukkelijk in OPSTAND! Het is hét gebod dat de vuurproef voor gehoorzaamheid is!

Het IDENTIFICEERT diegenen die hun wil aan God overgegeven hebben — die God GEHOORZAMEN, ongeacht vervolgingen of prijs!

O ja! Het ZONDERT U WEL DEGELIJK AF, reken maar!

Wat een TEKEN! Het identificeert de WARE God op precies de *dag* die Hij aan samenkomst en eredienst gewijd heeft. Het identificeert Gods wáre volk!

Gods *teken* is iets dat u vrijwillig aanneemt — uit

eigen wil, of helemaal niet. Maar het „Beest” (symbool van het aanstaande en herrezen zogenaamde „Heilige” Roomse Rijk in Europa) heeft een MERKTEKEN, dat spoedig ingebránd zal worden — met GEWELD! En het heeft iets te maken met „kopen of verkopen” — handeldrijven — zakendoen — broodwinning — een baan hebben! (Openb. 13:16-17.) Ja, dit is het TESTGEBOD — het gebod waarvan uw EIGEN HEIL en EEUWIGHEID AFHANGT!

Maar is het een VERBOND?

Ik zei al dat God van de Sabbat een AFZONDERLIJK, ALTOOSDUREND en *eeuwig* Verbond gemaakt heeft, geheel separaat en apart van wat we „het Oude Verbond” noemen dat bij de Sināi gemaakt werd.

Op welke manier vormt de Sabbat dan een VERBOND?

Een verbond is een contract of overeenkomst, waardoor een persoon een zekere beloning of betaling belooft in ruil voor bepaalde vooropgestelde prestaties door de andere persoon.

Het Oude Verbond, op de berg Sināi tussen God en de Israëlieten afgesloten, *verplichtte* het volk tot het naleven van zekere voorwaarden: gehoorzaamheid aan de Tien Geboden. Het *beloofde*, als beloning, van Israël een natie te maken, „UIT ALLE volken”. De BELOFTEN waren alleen staatkundig en stoffelijk — voor *deze* wereld. Het Nieuwe Verbond is gebaseerd op BETERE BELOFTEN (Heb. 8:6), die bestaan uit de „EEUWIGE erfenis” (Heb. 9:15).

Als een Verbond eenmaal ondertekend, verzegeld of bekrachtigd is — d.w.z. bevestigd is — kan er niets aan *toegevoegd* worden (Gal. 3:15). Alles wat onder de handtekening staat maakt geen wettig deel van het verbond uit. In Exodus 24:6-8 leest u over de eigenlijke sluiting van het Oude Verbond en het verzegelen ervan *met bloed*. Zie (vers 8) dat het eindigt met de woorden „het verbond hetwelk de HEER met u *gemaakt heeft* . . .” (*Statenvert.*). Het was toen reeds gemaakt — voltooid.

Het afsluiten van dit speciale, eeuwige Sabbatver-

bond komen we eerst zeven hoofdstukken *láter* aan toe. Het maakt daarom **GEEN DEEL** uit van het Oude Verbond!

Maar nog eens, *is het wel een* **VERBOND**?

Volgens de bewoordingen van uw Bijbel is dit het geval! Kijk naar Exodus 31:16: „De Israëlieten zullen de Sabbat onderhouden, door de Sabbat te vieren, zij en hun nageslacht, als *een altoosdurend* **VERBOND**”.

„Altoosdurend” betekent voortdurend en ononderbroken — *eeuwig*.

Wat is nu de voorwaarde die nagekomen dient te worden? Het onderhouden van de Sabbat! „Want deze is iets **HEILIGS** voor u,” zegt God (vers 14). En wat is de *beloning* die beloofd wordt bij het naleven van de voorwaarde? Het is niet alleen een *téken* maar ook een contract of **VERBOND** „tussen Mij en u”, zegt God, „zodat gij weet dat Ik de **HEER** ben, *die u heilig*”.

Daar staat het! God belooft **HEN TE HEILIGEN** — Hij zal hen als **HEILIG** afzonderen — als **ZIJN HEILIG VOLK**! Kunt u een grotere belofte verlangen?

Ja, het is een **VERBOND**! Het is een *afzonderlijk*, geheel verschillend verbond. Zelfs als men tracht te beweren dat het Oude Verbond „afgeschaft” werd en dat daarom ook de Tien Geboden afgeschaft zijn, kan men *nóg* niet beweren dat *dít* Verbond maar tot de kruisiging van kracht was. Dit verbond is bindend „van geslacht tot geslacht” (vers 13), „als een altoosdurend verbond” (vers 16), „in eeuwigheid” (vers 17, *Statenuvertaling*).

Een teken voor Israël alléén?

„Ja,” zegt de opstandige, die zijn ongehoorzaamheid probeert weg te redeneren, „maar dit is een verbond tussen God en de kinderen *Israëls*. Het is geldig voor al de generaties van **ISRAËL**; het is tussen God en de Israëlieten in eeuwigheid.”

O, u geeft dus toe dat het verbond voor **EEUWIG** bindend is op de **ISRAËLIETEN** — en van geslacht tot geslacht? Er zijn *twéé* antwoorden op dit argument, die

u, als u zo gaat redeneren, tot de POEL DES VUURS zullen veroordelen!

1) Niemand kan ontkennen dat dit verbond het volk van Israël absoluut VERPLICHT voor eeuwig en altijd, en van geslacht tot geslacht de Sabbat te houden. Hun geslachten duren nog steeds voort. Daarom: HET VERBOND IS OOK VANDAAG NOG VOOR HEN BINDEND.

U zult ook moeten toegeven dat het heil en het christendom OPENSTAAN VOOR JODEN EN ALLE ISRAËLIETEN. Het evangelie is Gods kracht „TOT BEHOUD VOOR een ieder die gelooft, EERST VOOR DE JOOD, maar ook voor de Griek” (Rom. 1:16).

Een Jood kan dus ook een bekeerde CHRISTEN zijn! Inderdaad, want de Kerk bestond oorspronkelijk bijna uitsluitend uit Joden! Dus de JOOD in Gods KERK, hoewel hij een christen is, is VERPLICHT Gods Sabbat te houden, als een eeuwig verbond, van geslacht tot geslacht, VOOR ALTIJD!

Maar — heeft God twee soorten christenen? Is het ZONDE voor een Joodse christen de Sabbat te overtreden, en zonde voor al de anderen de Sabbat te ONDERHOUDEN? Moeten Joodse christenen op de Sabbat bijeenkomen, en christenen van andere nationaliteiten op zondag? Zei Jezus niet dat een huis dat tegen zichzelf verdeeld is, ten onder gaat?

Zijn er twee soorten christenen? In Galaten 3:28-29 lezen we: „Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij ALLEN ZIJT IMMERS EEN IN CHRISTUS JEZUS. Indien gij [gij heidenen] nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen”.

En dus, sinds de Sabbat *vandaag* BINDEND is voor het Joodse deel van Gods Kerk en er geen verschil bestaat — omdat we allen één zijn in Christus — is de Sabbat ook verplichtend voor niet-Joodse christenen!

Wij zijn Israël

2) Maar er is nog een *ander* antwoord op dit argument. De volkeren van de Verenigde Staten, het Britse

Gemenebest en de landen van Noordwest-Europa, *zijn* in feite de volkeren van de TIEN STAMMEN van het HUIS VAN ISRAËL. De Joden zijn het Huis van Juda.

Ja, de Sabbat is BINDEND VOOR ONS — *nu!*

Maar áls de Sabbat Gods TEKEN is dat zijn volk Israëel identificeert, *WAAROM* HOUDEN ONZE LANDEN DAN VANDAAG DE SABBAT NIET?

Het antwoord op deze vraag is tevens een antwoord op nog andere: *WAAROM* worden de Tien Stammen van het HUIS VAN ISRAËL „de Tien VERLOREN Stammen” genoemd? En *WAAROM* denken onze landen dat zijn niet-Israëlieten — gojim — zijn? *WAAROM* kennen zij hun ware identiteit niet? Aha, nú hebben wij een verrassende, ontstellende waarheid te onthullen!

Waarom de Tien Stammen verloren gegaan zijn!

Hier is een verbluffende WAARHEID, die veel vreemder is dan wat verzonnen is!

Hier zijn *feiten* die eeuwenlang verborgen zijn gebleven, *feiten* die boeiender zijn dan een detectiveverhaal! *WAAROM* wordt de Sabbat oneerbiedig, spottend, „de *Joodse Sabbat*” genoemd? Waarom denkt de wereld dat al de Israëlieten Joden zijn en dat de Joden ál de Israëlieten zijn?

Hier is een verbazingwekkende verrassing voor diegenen die dat geloofd hebben! *De Joden zijn maar een kleine minderheid van de Israëlieten*, geloof het of niet! De allereerste plaats in de hele Bijbel waar u de naam „Jood” of „Joden” tegenkomt, is in II Kon. 16:5-6 (*Statenvertaling*) — en, *geloof het of niet*, u zult daar lezen dat het Koninkrijk Israëel met zijn bondgenoot Syrië oorlog voerde tegen de Joden en dat Israëls bondgenoot, Syrië, de Joden uit Elath verdreef!

Daar staat het! ISRAËL in oorlog met DE JODEN!

Hoe vreemd het ook moge klinken, de kinderen Israëls waren verdeeld geraakt. Zij waren TWEE VERSCHILLENDE NATIES geworden! De éne was het Koninkrijk

ISRAËL. De hoofdstad was *niet* Jeruzalem, maar Samaria. De andere natie was het Koninkrijk JUDA. De hoofdstad van Judah was Jeruzalem. Hier volgt het vreemde verhaal!

Na de dood van koning Salomo kwamen de inwoners van de natie Israël in opstand tegen de hoge belastingen. De wijze, oude Salomo leefde in een wellicht nooit geëvenaarde staat van weelde en pracht. Teneinde zijn grote ondernemingen te kunnen bekostigen bleef hij gewoonweg de belastingschroef aandraaien.

Het volk vroeg koning Rehabeam, de zoon van Salomo, om belastinghervormingen. Maar hij was jong. Hij had jonge ideeën. Hij had een „braintrust” van knappe jonge bollen om zich verzameld. Ook zij hadden jonge ideeën. „Zeg het volk dat u ze zult laten zien wié de baas is — hef nog hogere belastingen dan uw vader”, was de raad die zij hem gaven. Rehabeam versmaadde de goede raad van de oudere, wijzere raadslieden. In zijn ogen waren zij de reactionairen van zijn tijd.

Een reusachtige volksopstand brak los. Rehabeam werd afgewezen en Jerobeam, die door koning Salomo tot een hoge positie bevorderd was, werd door het volk tot koning aangesteld.

Maar de stam Juda verschilde hierover van mening. Rehabeam behoorde tot die stam en zij wilden hem als koning behouden. En zo *splitste de stam Juda zich van de natie ISRAËL af*. Zij vormde een afzonderlijk koninkrijk dat het koninkrijk JUDA genoemd werd. De stam Benjamin sloot zich bij hen aan. Zij kwamen bekend te staan als JODEN — een bijnaam voor JUDA.

Israël raakte het teken kwijt

Nergens in heel de Bijbel worden mensen van het uit tien stammen bestaande Israël, Joden genoemd. Die naam — JODEN — is enkel op het koninkrijk JUDA toepasselijk. Joden zijn weliswaar Israëlieten — maar slechts een *deel* van de Israëlieten zijn Joden!

Nagenoeg onmiddellijk nadat hij tot koning benoemd was, werd Jerobeam bang dat zijn volk, wanneer

het zich naar Jeruzalem zou begeven om de jaarlijkse feesten bij te wonen, Rehabeam weer zou zien en hem weer als hun koning zou wensen. Hij nam onmiddellijk de nodige stappen om zijn eigen positie te beschermen.

De stam Levi vormde het priesterschap. Zij waren de leiders — de hoogst ontwikkelden. De Levieten hadden steeds inkomens genoten die twee tot driemaal hoger lagen dan die der andere stammen — zij leefden van de tienden. Met één pennestreek zette Jerobeam de Levieten aan de dijk en benoemde hij de achterlijksten en de domsten van het volk tot priesters. Dié kon hij z'n wil opleggen! En zodoende kon hij meester blijven van de godsdienst zoals heidense koningen altijd gedaan hadden. Daarop gingen vele, zoniet de meeste Levieten, terug naar het Koninkrijk JUDA en kwamen ook als JODEN bekend te staan.

Onmiddellijk richtte Jerobeam twee reusachtige afgoden op die zijn volk kon aanbidden. Hij gebood dat de Feesten in de herfst gedurende de ACHTSTE maand op een plaats van *zijn* keuze in het noorden van Palestina gehouden zouden worden — in plaats van in de zevende maand, en te Jeruzalem, zoals GOD het bevolen had (I Kon. 12:28-32). Jerobeam wijzigde tevens de Sabbatdag van de zevende tot de achtste dag — d.w.z. tot de dag die *volgt* op de zevende, die dus natuurlijk de *eerste* dag van de WEEK was. Zodoende liet hij de dag van de eredienst samenvallen met de heidense DAG VAN DE ZON, die nu zondag genoemd wordt!

Gedurende de regering van 19 koningen en zeven opeenvolgende vorstenhuizen gingen de Tien Stammen van het Huis van ISRAËL voort met de twee voornaamste zonden van Jerobeam: afgoderij en Sabbatovertreding. Verschillende koningen voegden er nog andere slechte en zondige praktijken aan toe.

Israël tot slaven gemaakt

Maar in de jaren 721-718 v. Chr. veroorzaakte God dat het Huis van ISRAËL door het koninkrijk Assyrië

binnengevallen en veroverd werd. Die Israëlieten werden van hun hoeven en steden verdreven, en als SLAVEN naar Assyrië aan de zuidkust van de Kaspische Zee weggevoerd. Maar het HUIS VAN JUDA — de Joden — een afzonderlijk en ander land, onderging pas in 604 v. Chr. een invasie.

Twee of drie generaties na de ballingschap van Israël echter rezen de Chaldeeërs tot een wereldmacht uit en vormden ze de eerste wereldheerschappij. Onder Nebukadnezar vielen de Chaldeeërs (Babylon) Juda binnen (604-585 v. Chr.).

Later verlieten de Assyriërs hun land, ten noorden van Babylonië, en weken uit naar het noordwesten — trokken door het hedendaagse Georgië, de Oekraïne en Polen naar het land dat vandaag Duitsland genoemd wordt. De afstammelingen van deze Assyriërs staan bekend als het hedendaagse DUITSE volk.

De tien stammen van Israël weken ook in noordwestelijke richting uit. Alhoewel de Israëlieten in Assyrische ballingschap geleefd hadden, bleven zij in Europa niet meer de slaven van de Assyriërs. Zij trokken even verder — naar West-Europa, het Scandinavische schiereiland en de Britse eilanden!

En wát was nu de reden dat zij als de Tien „VERLOREN Stammen” bekend kwamen te staan?

Door het VERLIES VAN HUN NATIONAAL KENTEKEN!

Koning Jerobeam had hun dag voor de eredienst van de zevende dag van de week in de eerste dag veranderd — de DAG van de ZON — zondag! Alle koningen die na hem kwamen volgden zowel dit gebruik als de afgoderij na! Zolang zij in hun land bleven, in ISRAËL, en zich het „KONINKRIJK ISRAËL” noemden, was hun identiteit bekend. Maar in Assyrië waren zij niet langer een volk met hun eigen regering en koning. Zij waren slechts SLAVEN. De opeenvolgende generaties namen meer en meer de taal van de Assyriërs over. Zij *verleerden* het

Hebreeuws zoals de Bijbel voorspeld had. Zij verloren hun nationale identiteit.

Na verscheidene generaties verdeelde de stam Jozef zich in de *twee* stammen Efraïm en Manasse, die vandaag de Engelse en Amerikaanse volken zijn.

De stam Ruben vestigde zich in het land dat nu Frankrijk heet. Zij hadden hun nationale identiteit verloren. Maar de Fransen hebben vandaag nog precies de kenmerken van hun voorvader, Ruben. Door onze kosteloze brochure in het Frans, die hun ware afkomst en nationale identiteit bekendmaakt, beginnen tegenwoordig duizenden Fransen hun eigen, wáre identiteit te kennen.

De TIEN STAMMEN, die onder de benaming „Huis van ISRAËL” bekend stonden, verloren hun herkenningsteken — Gods Sabbat. DAT IS DE REDEN WAAROM ZIJ HUN NATIONALE IDENTITEIT VERLOREN!

Waarom de Joden wél herkend worden

Maar JUDA hield de Sabbat wél! Zij bleven hem niet voor lang HEILIGEN, of zoals *God* het bevolen had — maar zij hielden hem tenminste, tot op heden, als de officiële, algemeen erkende rustdag.

Het resultaat? De hele wereld ziet hen voor GODS UITVERKOREN VOLK aan! De wereld denkt dat zij ISRAËL zijn — en niet slechts Juda!

De identiteit van de Joden is *NIET* verloren *gegaan*! En daar hun identiteit als rechtstreekse afstammelingen van het oude Israël wél bekend is — waar de identiteit van de veel meer in aantal zijnde Tien „VERLOREN STAMMEN” *niet* bekend is — denkt de wereld dat de Joden ISRAËL zijn, in plaats van JUDA. De Joden zélf geloven het!

En dus ook hier weer wordt de HELE WERELD MISLEID, zelfs wat de ware identiteit van diegenen betreft die wérkelijk Gods uitverkoren volk zijn, en het eerstgeboorterecht ontvangen hebben!

WELKE DAG VOOR DE NIET-JOODSE CHRISTENEN?

„**M**AAR luister nu eens!” — zou men nog steeds kunnen argumenteren — „was dit Sabbatverbond niet alléén voor ISRAËL bestemd? Sluit het de heidense volken niet uit? Was het niet de bedoeling de Israëlieten als *afzonderlijk en verschillend* van de heidenen te identificeren?

Het antwoord is een absoluut *NEEN!*

Laten we dit nauwkeurig nagaan — en **BEGRIJPEN!**

Heidenen uitgesloten?

God gaf zijn Sabbatverbond in de eerste plaats om de **WARE GOD** te identificeren, die verschillend en apart van valse goden is, en ten tweede om diegenen te *identificeren* die **ZIJN VOLK** uitmaken, verschillend en apart van diegenen die Gods volk *NIET* zijn!

De Sabbat werd niet gegeven om onderscheid te maken tussen *twee soorten* van **GODS VOLK** — d.w.z., die als *Jood geboren* zijn en diegenen die eerst heidenen waren. **GOD KENT GEEN TWEE SOORTEN CHRISTENEN** — Joden of mensen van heidense afstamming, mannen of vrouwen — wij christenen zijn allen één in Christus Jezus (Gal. 3:28).

DIT MOET U GOED INZIEN!

In oudtestamentische tijden waren van al de volken

op aarde *ALLEEN* de Israëlieten Gods volk! En de Sabbat was het *teken* dat hen als Gods volk identificeerde.

Heeft u niet in Hosea gelezen hoe God het HUIS VAN ISRAËL (het tienstammenrijk) voorstelt als „Lo-Ammi”, wat „Gij zijt Mijn volk *NIET*” betekent? (Hosea 1:9.) Dat kwam omdat zij GODS SABBAT verworpen hadden, en de gewoonte ingesteld door koning Jerobeam gevolgd hadden, door de eerste dag van de week (vandaag ZONDAG genoemd) als hun „sabbat” te vieren.

„Daarom,” sprak God tot dit afgodisch, sabbatverwerpend huis, „zie Ik ga uw weg met doornen versperren, Ik ga tegen haar een muur oprichten, zodat zij haar paden niet vinden kan” (Hosea 2:5). Dat betekent dat het Huis van Israël *zijn weg zou verliezen* — als het uit Assyrische ballingschap noordwest naar Europa, naar de kustlanden van de Atlantische Oceaan, Scandinavië en Groot-Brittannië zou trekken — dat het *zijn identiteit zou verliezen* — VERLOREN ZOU GAAN — de tien VERLOREN stammen!

Lees deze eerste twee hoofdstukken van Hosea — zij zijn een profetie voor de Tien Stammen van het HUIS VAN ISRAËL. Het beschrijft hoe zij alle kennis van WIE hun Ware God is, verloren hebben!

Een profetie voor heden!

Zie maar: „Zij echter beseft niet, dat *Ik* het ben die haar het koren, de most en de olie heb gegeven, die haar het zilver rijkelijk geschonken heb en het goud, dat zij voor de Baäl gebruikt hebben” (vers 7).

Dit is een duidelijke voorstelling van onze westerse landen! God heeft onze landen de ongekende RIJKDOM gegeven die Hij onvoorwaardelijk aan Abraham beloofd had — niet ter wille van onze ZONDEN maar ter wille van Abrahams GEHOORZAAMHEID! Maar hoe hebben we deze rijkdom *gebruikt*? In BAALSDIENST — in het vieren van de DAG van Baäl de zonnegod, die ZONDAG heet — in Baäls Kerstmis, Paaszondag en andere feestdagen — in het HEIDENS geworden zogenaamde „christendom”,

waarvan veel precies de antithese is van de ware godsdienst van JEZUS CHRISTUS!

Let daarom op wat God, vers 8, hieraan gaat DOEN!

„Daarom zal Ik mijn koren weer wegnemen in de oogsttijd, en mijn most in zijn seizoen . . .” — d.w.z. de HONGERSNOOD die nú reeds in zijn beginstadium getreden is — zoals voorspeld door Joël, Ezechiël, door Christus en in de Openbaring! Ja, dit is een profetie voor *vandaag!* VOOR ONZE VOLKEREN! Zij begint zich nú, terwijl u dit leest, te ontwikkelen!

Maar laten we verder lezen! Zie wat God nu verder op het punt staat ONS toe te brengen: „Ik zal doen ophouden al haar vreugde, HAAR feest,” — de feesten van Baäl: Kerstmis, Nieuwjaar, Paaszondag, de vastentijd, Allerheiligen, Allerzielen! Dat zijn NIET Gods dagen! En verder: „haar nieuwemaansdag [de maanden van de Romeinse kalender, nu in gebruik] en haar sabbat [NIET die van God, maar die van Baäl, die onze volken hun sabbat noemen — de heidense zondag!], ja, al haar hoogtijden” (vers 10).

En God gaat verder: „Ik zal haar kastijden voor de dagen der Baäls . . . en [zij] Mij vergat, spreekt de HEER” (v. 12, *Obbink Vert.*).

Maar hoe luidt het SLOT van deze speciale profetie van Hosea? LEES VERDER!

„Daarom zie, Ik zal haar [Israël] lokken, en haar leiden in de woestijn” — in slavernij en ballingschap — „en spreken tot haar hart . . . En het zal te dien dage geschieden”, — bij de wederkomst van CHRISTUS! — „luit het woord des HEREN, dat gij Mij noemen zult: mijn Man, en niet meer: mijn Baäl. Ja Ik zal de namen der Baäls verwijderen uit haar mond; hun naam zal niet meer genoemd worden. Te dien dage zal Ik voor hen een verbond sluiten” — HET NIEUWE VERBOND! — „. . . en tot Lo-Ammi [„Gij zijt mijn volk *niet*” — de TIEN VERLOREN' STAMMEN] zeggen: Gij zijt mijn volk. En hij zal zeggen: Mijn God!” (Hosea 2:13-22.)

Waarschijnlijk heeft u de profetie van Hosea nog nooit eerder begrepen! En dit is ook niet mogelijk zolang

u eerst het **SABBATVERBOND** van Exodus 31:12-17 niet begrepen heeft!

Laten we nu teruggaan naar ons punt van uitgang.

Worden de heidense volken door dit speciale Sabbatverbond niet *uitgesloten*? Was het doel van dit verbond, Israël als een afzonderlijke natie, anders dan de *heidense naties*, te identificeren?

Toen Israël dit **KENTEKEN** verwierp, heeft dit hen in elk geval *beslist niet* meer geïdentificeerd — punt, uit! Het onderscheidde hen niet meer van de heidense naties — zij begonnen te geloven dat *zij* ook heidense volkeren waren. De **JODEN** noemden hen ook „het gojim”!

De Joden bleven de Sabbat erkennen — en de hele wereld noemde hen „het **UITVERKOREN VOLK**”!

Een LICHT voor de heidenen!

Maar *waarom* heeft God dit speciale, eeuwigdurend Sabbatverbond met **ISRAËL** gesloten — en niet met heidense naties?

Heel eenvoudig omdat alle heidense naties zich totaal van God afgewend hadden. Alle naties waren tot afgoderij overgegaan. Geen één kende de Ware God.

Heel eenvoudig omdat God een vertrap en onderdrukt slavenvolk gekozen had — maar een volk dat toch voortreffelijke erfelijke eigenschappen bezat, omdat het afstamde van Abraham, Izaäk, Jakob en Jozef — die niét besmet waren door welke godsdienst ook, om er **ZIJN** natie van te maken.

Heel eenvoudig omdat God vervolgens dit uitverkoren volk dat **ZIJN** natie was, **ZIJN** **JUISTE WEG** gegeven heeft — en **WAAROM**?

TENEINDE EEN LICHT VOOR DE HEIDENEN TE ZIJN!

God deed dit om **ANDERE NATIES** te tonen welke **ZEGENINGEN** gehoorzaamheid aan **ZIJN WETTEN** oplevert! Om andere naties *ten voorbeeld te zijn!*

God gaf **ZIJN JUISTE WEG** — en al **ZIJN BELOFTEN** — met inbegrip van de verlossing door Christus — aan

ISRAËL, om deze wegen en zegeningen aan de heidenen bekend te maken en beschikbaar te stellen!

Alle andere naties hadden de kennis van God — en van zijn ware identiteit — verlóren. Hun voorouders hadden lang geleden geweten wie God was. Maar in hun geest waren zovele valse en denkbeeldige goden en half-goden naar voren gekomen — oorspronkelijk dienstdoend als tussenpersonen *tussen* de mensen en de Ene Opper-machtige God — dat alle kennis van die *Ene* God uitgewist was.

Helemaal in het begin van het ontstaan van de mensheid, sprak God persoonlijk tot Adam en Eva. Hij gaf hun zijn onderrichting — predikte hun zijn Evangelie. Zij wisten dat God hun het eeuwig leven als zijn gave aanbood. Zij wisten dat het loon van de zonde de DOOD was. Maar zij redeneerden in een boogje om deze waarheid heen — net zoals sommigen van u, die dit lezen, ook in een boogje om datgene wat God u zou willen geven, redeneren. Adam en Eva rebelleerden. Zij gehoorzaamden willens en wetens Satan.

God voorzag de mensheid van een vrije wil. God heeft altijd zijn Waarheid beschikbaar gesteld. Maar God heeft *verordineerd* dat de mens MOET KIEZEN! God staat de mens niet toe te beredeneren of te beslissen wát zonde is. Maar God *dwingt* iedereen te beslissen of hij *al of niet* zal zondigen. God heeft bepaald dat Sabbats-overtreding ZONDE is. U moet beslissen! En zoals u zaait, zo zult u oogsten!

De kinderen van Adam namen *hun* beslissing. Abel nam de goede. Jezus Christus zei dat Abel rechtvaardig was. Zijn beloning staat vast! Kaïn nam de verkeerde beslissing en bezegelde daardoor zijn eigen ondergang. Bijna 2000 jaar later was er nog maar één man op aarde — Noach — die God gehoorzaam was. Later gehoorzaamde Sem blijkbaar ook Gods Weg. Maar na de zondvloed volgde de rest van de wereld Nimrod, de stichter van de beschaving van deze wereld.

De mensheid had haar beslissing genomen. Zij REBELLEERDE tegenover GODS JUISTE WEGEN. Zij volgde

willens en wetens Satans misleidingen, stelde zekere gewoonten en normen van godsdienst in, die vijandig waren tegenover God. Opeenvolgende generaties verloren de kennis van de Ware God.

Waarò m de natie ISRAËL?

In zo'n wereld — afgesneden van God — riep de Eeuwige een veracht en vernederd slavenvolk, afstammelingen van Abraham, tot zich. Zij hadden naar God geluisterd en Hem gehoorzaamd. Blijkbaar is de menselijke natuur en menselijke ontaarding van die aard dat God een vernederd, vertrapt slavenvolk moest kiezen als de enige groep mensen die genoeg vernederingen ondergaan hadden om naar hun Schepper te luisteren en Hem te gehoorzamen! Maar vergeet niet dat de Israëlieten, hoewel zij door omstandigheden in slavernij gebracht waren, door erfelijkheid toch een SUPERIEUR volk waren. GOD HAD ZICH NU VOORGENOMEN AL DE ANDERE NATIES EEN KANS TE GEVEN DOOR MIDDEL VAN DIT UITVERKOREN VOLK — ISRAËL!

Van dit volk zei God: „Het volk dat Ik Mij geformeerd heb,” — dat wil zeggen, om *zijn instrument* te zijn, zodat de heidense naties de verlangde resultaten, de enorme zegeningen en de nationale VOORSPOED zouden opmerken, die Israël ten deel zouden vallen als zij gehoorzaamden — „[het] zal mijn lof verkondigen”, zei God (Jes. 43:21).

Maar deze Israëlieten hadden vanzelfsprekend hun menselijke natuur. Zelfs Israël, waarvoor God overweldigende en de meest verbluffende wonderen verrichtte, volgde nooit voor lang Gods wegen. Maar door hen heeft God allen die rebelleren van elk excuus beroofd. De mensheid heeft ELKE KANS gehad zich van haar weg te bekeren!

Later, gedurende de aardse taak van Christus en ook nadien, gebruikte God zijn KERK. Christus riep DE KERK als speciaal uitverkoren mensen uit deze wereld, niet alleen om zijn EVANGELIE aan de wereld te verkondigen, maar ook de wereld de verlangde RESULTATEN te

tonen die door GEHOORZAAMHEID geogst worden! Net zoals het Oude Israël hiertoe geroepen was, werd ook de KERK geroepen een LICHT voor de wereld te zijn!

„Gij zijt het licht der wereld”, zei Jezus tot zijn discipelen. „Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw GOEDE WERKEN zien!” (Matth. 5:14, 16.) Dat wil zeggen: HET VOORBEELD GEVEN! Laat de wereld de verheugende resultaten zien!

Gods JUISTE WEGEN die Hij als levende, onverbiddelijke WETTEN in het leven geroepen heeft, zijn niet voor de JODEN ALLEEN bestemd. Zij zijn voor de *gehele* mensheid! De Sabbat werd *voor de mens* gemaakt — niet alleen voor de Joden.

De Efeziërs waren heidenen. Maar zij hoorden het Evangelie van Christus en bekeerden zich, gelóófd en GEHOORZAAMDEN. Zij werden bekeerde CHRISTENEN.

Aan deze christenen van heidense geboorte schreef Paulus: „Bedenkt daarom dat gij, die vroeger heidenen waart... dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der BELOFTE, *zonder hoop* en zonder God in de wereld. Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus... *Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers* der heiligen en huisgenoten Gods” (Ef. 2:11-19).

Heidenen NIET uitgesloten

Om een bekeerde christen te worden moet men, geestelijk gesproken, EEN ISRAËLIET worden! Het heil, zoals wij al eerder aangehaald hebben, is „voor EEN IEDER die gelooft, eerst voor de Jood, maar ook voor de Griek” (Rom. 1:16).

Maar waren *onder het OUDE Testament* de heidense volken niet uitgesloten?

Nee, *dat waren ze niet!*

Wat God aan Israël gaf was ook voor de heidense volken bestemd. De Sabbat was evengoed voor de *hei-*

dense volken als voor de Israëlieten bestemd! Wenst u het **BEWIJS**? Hier is het!

Heidenen konden altijd in de vergadering (Kerk) van Israël komen — en velen deden dit. Zelfs al toen Israël Egypte verliet, „... trok een menigte van allerlei slag met hen mee...” (Ex. 12:38). Dat waren heidenen.

Bij het geven van de instructies voor het Paasfeest zei God: „Maar wanneer een vreemdeling [heiden] bij u vertoeft en de **HEER** het Pascha wil vieren, dan zal ieder van het mannelijk geslacht, die bij hem behoort, besneden worden; eerst dan mag hij naderen om het te vieren; hij zal gelden als in het land geboren” (Ex. 12:48). En verder, in vers 49: „Eénzelfde Wet zal gelden voor de geboren Israëliet en voor de vreemdeling, die in uw midden vertoeft.”

Heidenen konden altijd tot de natie toetreden en genaturaliseerde burgers van Israël worden. Duizenden hebben dit gedaan.

We zullen nu de profeet Jesaja, in een profetie voor **ONZE TIJD**, **NU**, aan het woord laten of de Sabbat al dan niet voor de Joden alléén bestemd was!

De Sabbat: ook vandáág voor de heidense volken!

Jezus Christus zei dat de Sabbat gemaakt was om de **MENS**! Niet om de Joden alleen — niet voor Israëlieten alleen — *maar om de MENS*! Hij werd gemaakt voor **ADAM**! Hij werd ook voor de mens van de twintigste eeuw gemaakt — én voor de mens van de 21ste eeuw!

Lees nu de profetie van Jesaja! Jesaja 56, te beginnen met vers 1:

Let er allereerst op dat het van de Allerhoogste **AUTORITEIT** komt!

„Zo zegt de **HEER**...” Daar heeft u uw **GEZAG**!

En verder: „Onderhoudt het recht en doet gerechtigheid, want mijn heil staat gereed om te komen en mijn gerechtigheid om zich te openbaren” (Jes. 56:1).

Dit is de **TIJD** waarop deze profetie betrekking

heeft. **WANNEER** is Gods verlossing nabij? **WANNEER** zal zijn gerechtigheid *geopenbaard* worden?

Dat wordt in Hebreëen 9:27-28 uiteengezet!

Begrijp goed wat hier staat: „En zoals het de mensen beschikt is, éénmaal te sterven en daarna het oordeel, zo zal ook Christus, nadat Hij Zich éénmaal geofferd heeft om veler zonden op Zich te nemen, ten tweede male zonder zonde aanschouwd worden door hen, die Hem **TOT HUN HEIL** verwachten.”

Christus brengt **VERLOSSING** wanneer Hij *de tweede keer* verschijnt! Een betere vertaling van het laatste gedeelte van deze aanhaling zou zijn: „. . . en voor hen die zonder zonden zijn en Hem verwachten, zal Hij ten tweede male tot redding verschijnen.”

De Willibrord Vertaling heeft het volgende: „Zo is ook de Christus, éénmaal geofferd, omdat Hij de zonden van allen op zich had genomen; als Hij een tweede maal verschijnt, zal het zijn los van de zonde, om heil te brengen aan allen die naar Hem uitzien.”

Wannéer zal het heil van Christus verschijnen? Dit wordt o.m. ook verklaard in Openbaring 12:10: „Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van zijn Gezalfde [Christus].” Hier wordt over de tijd van Christus' wederkomst gesproken.

Jezus zei ook: „Zie, Ik kom spoedig *en mijn loon is bij Mij* om een ieder te vergelden, naardat zijn werk is” (Openb. 22:12). **WANNEER?** Bij de wederkomst van Christus!

De periode van Jesaja's profetie ligt dus vlak vóór de wederkomst van Christus. Die **TIJD** is daarom *nu* — **VANDAAG!**

Laten we nu zien wat Christus, de **ALLERHOOGSTE AUTORITEIT**, zegt:

„Welzalig de sterveling die dit doet, en het mensenkind dat daaraan vasthoudt; *die acht geeft op de Sabbat, zodat hij hem niet ontheiligt*, en acht geeft op zijn hand, zodat zij niets kwaad doet. Laat dan *de vreemdeling* [HEIDEN] die zich bij de **HEER** aansloot, niet zeg-

gen: De HEER zal mij zeker afzonderen van zijn volk" (Jes. 56:2-3).

Let goed op deze woorden! Laat niemand van heidense geboorte, in onze twintigste eeuw, nu, die zich bekeerd heeft en zich bij de HEER JEZUS CHRISTUS aangesloten heeft, zeggen dat Christus hem van GODS VOLK ISRAËL afgezonderd heeft. Nee! De Sabbat was *GEEN* teken om de heidense volken van de Israëlieten af te zonderen! Heidenen waren NIET uitgesloten!

Ga verder met vers 6: „En de vreemdelingen [HEIDENEN] die zich bij de HEER aansloten" — die christenen worden — „om Hem te dienen, en om de naam des HEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, *allen die de Sabbat onderhouden, zodat zij hem niet ontheiligen*, en die vasthouden aan mijn verbond: *hen* [de heidenen] zal Ik brengen naar mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden in mijn bedehuis. . ." (verzen 6-7).

Dat is een ONWEERLEGBAAR BEWIJS!

Met een onbetwistbaar „ZO ZEGT DE HEER."

De Sabbat is gemaakt om de *mens* — voor de MENSHEID — voor de *HEIDENSE* volken evengoed als voor de Israëlieten.

God Zelf heeft zijn Sabbat voor EEUWIG bindend gemaakt (Ex. 31:12-17). Het is bindend VOOR ALTIJD, eeuwigdurend, van geslacht tot geslacht, voor Israëlieten. Hun generaties zijn niet ten einde. Voor eeuwig is nog niet geëindigd.

ISRAËLIETEN worden christenen door Christus, evenals heidenen. Deze Israëlitische CHRISTENEN zijn dus VERPLICHT Gods heilige SABBAT te houden.

En de HEIDENEN dan die tot Christus komen? Ook zij moeten de Sabbat houden. Zij *worden* Israëlieten, geestelijk gesproken, wanneer zij Gods heilige Geest ontvangen en ware bekeerde christenen worden. God heeft niet één LEVENSWIJZE voor de Jood, en een andere wijze voor de niet-Jood. Hij heeft niet een bepaalde DAG voor de Jood, en een andere voor de niet-Jood. CHRISTUS IS NIET VERDEELD! GOD KENT GEEN PARTIJDIGHEID!

Wij zijn ALLEN ÉÉN in CHRISTUS!

WAAROM ISRAËL EN JUDA SLAVEN GEMAAKT WERDEN

WAT waren de ZONDEN van Jerobeam, waarvan zo vaak gesproken wordt in Koningen en Kronieken, waarin de geschiedenis van het oude Israëel verhaald wordt?

Wat voor een Israëliet ZONDE is, is ZONDE voor een heiden!

God had een goede reden ZIJN WET in het leven te roepen. Deze reden betrof ons *geluk*. Elke weeklacht van menselijke ellende — elke oorlog — elk menselijk lijden en verdriet is het gevolg van ZONDE geweest. ZONDE berooft de mensen van geluk, vreugde en welvaart.

God heeft de mensen lief. Daarom háát Hij zonde omdat zonde de vijand van de mens is! God STRAFT voor *zonde!*

Als u zonde licht opneemt — als u denkt dat GOD het niet merkt en niet STRAFT voor de zonde — dient u nú te begrijpen op welke manier precies God ZIJN UITVERKOREN VOLK wegens het overtreden van zijn Sabbat heeft aangepakt.

WAAROM de Joden slaven gemaakt werden

Weet u waaróm het Koninkrijk Israëel door Assyrië aangevallen en veroverd werd en zijn bewoners in 721-

718 v. Chr. als slaven van hun land weggevoerd werden?

Weet u waaróm de Joden (het Koninkrijk Juda) later gevangengenomen en over de hele wereld verspreid werden? Beide huizen van Israël werden in nationale straf in ballingschap van Palestina verdreven *omdat zij Gods Sabbat geschonden hadden!*

Maakt het enig verschil uit? Het maakte zeer zeker heel wat uit voor God! En God zegt dat Hij niet veranderd is — Hij is gisteren en heden *dezelfde* en tot in eeuwigheid! (Heb. 13:8.)

Laten we eerst nagaan waarom de Joden door Nebukadnezar overvallen en overwonnen werden, en gedurende de jaren 604-585 v. Chr. in ballingschap naar Babylonië gevoerd werden.

Zeventig jaar na hun gevangenschap keerden vele Joden volgens Jeremia's profetie (Jer. 29:10) naar Palestina terug om de tempel te herbouwen en er de eredienst te herstellen. De profeet Nehemia verhaalt *waarom* zij 70 jaar daarvóór in ballingschap en slavernij weggevoerd waren.

„In die dagen zag ik in Juda mensen, die wijnpersen traden op de Sabbat en vrachten koren binnenhaalden en op ezels laadden, alsook wijn, druiven en vijgen en allerlei last, en deze *op de Sabbatdag* naar Jeruzalem brachten. Ik gaf een waarschuwing, toen zij levensmiddelen verkochten . . . Toen onderhield ik de edelen van Juda hierover en zeide tot hen: Wat doet gij daar voor slechts, dat gij de Sabbatdag ontheiligt? *Hebben ook uw vaders niet zo gedaan en heeft onze God niet daarom al deze rampspoed over ons en over deze stad gebracht? Zult gij nu nog heviger toorn gloed over Israël brengen door de Sabbat te ontheiligen?*” (Neh. 13:15-18).

Daar staat het in onverbloemde taal!

Sabbatschennis was één van de voornaamste redenen van Juda's ballingschap!

Voor God was dit ZO BELANGRIJK dat Hij zijn eigen uitverkoren volk met deze uiterst strenge nationale straf

bezocht: de oorlog verloren— uit hun land gehaald, en tot SLAVEN gemaakt in een vreemd land!

ZONDE wordt door God gedefinieerd als wetsovertreding (I Joh. 3:4, *Leidse Vertaling*). Zijn WET zegt: „Gedenk de Sabbatdag, dat gij die heiligt . . . de zevende dag is de Sabbat van de HEER, uw God”. Werken op de Sabbat, deze te ontheiligen door uw eigen zucht naar vermaak en genoegens, zakendoen, enz., is EEN HOOFDZONDE, waarop de straf van EEUWIGE DOOD staat!

De Joden waren gewaarschuwd

De Joden hadden geen enkel excuus. Zij waren door de profeten gewaarschuwd.

Let op de waarschuwing die Jeremia gaf:

„Zo zegt de HEER: Hoedt u ervoor, om uws levens wil, dat gij op de Sabbatdag geen last draagt . . . of enigerlei werk [zult] doen; gij zult de Sabbatdag heiligen, gelijk Ik aan uw vaders geboden heb . . . Maar indien gij niet naar Mij hoort om de Sabbatdag te heiligen en op de Sabbatdag geen last te dragen en binnen te komen door de poorten van Jeruzalem, DAN ZAL IK EEN VUUR ONTSTEKEN IN ZIJN POORTEN, DAT DE PALEIZEN VAN JERUZALEM ZAL VERTEREN ZONDER TE WORDEN GEBLUST” (Jer. 17:21-22, 27).

Zo luidde de waarschuwing. De Joden sloegen er geen acht op.

Kijk nu naar wat er gebeurde!

„Daarna, in de vijfde maand, op de tiende van de maand — dat jaar was het negentiende jaar van koning Nebukadrezar, de koning van Babel — kwam Nebuzardan, de bevelhebber van de lijfwacht [vandaag zouden we hem opperbevelhebber of veldmaarschalk noemen], die voor het aangezicht van de koning van Babel stond, te Jeruzalem, en verbrandde het huis des HEREN en het koninklijk paleis; alle huizen van Jeruzalem, althans alle huizen der aanzienlijken, verbrandde hij met vuur” (Jer. 52:12-13).

Wanneer God *waarschuwt* is de straf zéker!

WAAROM Israël verslagen werd

Kijk nu eens wat er met de *andere* natie der Israëlieten, het koninkrijk Israël, gebeurde — 117 jaar vóór Juda's ballingschap.

God had dit volk ten tijde van Mozes, lang voordat het in twee afzonderlijke naties uitéén viel, voor de keuze gesteld. Lees het in Leviticus 26:

„Gij zult u geen afgoden maken; [noch] een gesneden beeld . . . om u daarvoor neder te buigen, want Ik ben de HEER, uw God. *Mijn Sabbatten zult gij houden en mijn heiligdom ontzien, Ik ben de HEER*” (Lev. 26:1-2).

In deze sleutelprofetie, waarin God de volgende zegeningen in ruil voor gehoorzaamheid of bestraffingen voor ongehoorzaamheid voorstelt, werden maar TWEE geboden vermeld — het gebod tegen afgoderij en dat tegen het schenden van de Sabbat.

Let er op *hoe belangrijk* zij zijn:

„*INDIEN* gij in mijn inzettingen wandelt en mijn geboden nauwgezet in acht neemt . . .”, beloofde God overvloedige opbrengsten en grote rijkdommen, vrede in het land, nationale onafhankelijkheid en heerschappij die naar wereldheerschappij had kunnen leiden (verzen 3-13).

Maar, zegt God (verzen 14-33), als zij zouden weigeren deze Geboden te gehoorzamen, zouden zij door ziekten geteisterd worden en gedurende 2520 jaar van alle voorspoed beroofd worden en overvallen, overwonnen en van hun land als slaven naar de landen van hun vijanden weggevoerd worden.

Denk eraan, God maakte een bijzonder, eeuwigdurend **VERBOND** met hen, waarbij de Sabbat betrokken was (Ex. 31:12-17). De Sabbat werd als een nationaal **KENTEKEN** ingesteld waardoor de Ware God geïdentificeerd en door hen gekend zou worden, en waardoor zij als **ZIJN VOLK** geïdentificeerd zouden worden.

Na de splitsing in TWEE NATIES — toen Jerobeam door het koninkrijk Israël tot koning uitgeroepen werd, was het eerste dat deze koning deed het invoeren van

afgoderij en sabbatschennis. Hij verplaatste de feestdagen van de zevende maand naar de achtste maand en de Sabbat van de zevende dag naar de volgende dag, die door de heidenen gevierd werd (zondag).

Zoals God gewaarschuwd had leidde dit tot de invasie van Israël door koning Salmaneser van Assyrië; tot nederlaag, ballingschap en wegvoering als slaven naar Assyrië in 721-718 v. Chr.

Laten we nu nagaan wat God hierover bij monde van de profeet Ezechiël zei.

Ezechiël werd door God met een boodschap voor het HUIS VAN ISRAËL (niet voor Juda — de Joden) belast. Ezechiël bevond zich onder de Joodse bannelingen, ná hun gevangenschap en wegvoering, meer dan honderd jaar na het begin van de ballingschap van Israël. In die tijd waren de Assyriërs door de koning van Babylon verslagen geworden. Later verlieten ze hun land aan de zuidelijke boorden van de Kaspische Zee en waren in noordwestelijke richting weggetrokken en hadden zich uiteindelijk gevestigd in het land dat nu Duitsland genoemd wordt.

Het volk van het Huis van Israël was ook in noordwestelijke richting, dwars door Europa, weggetrokken. Zij bleven echter niet in Duitsland. Zij gingen verder naar het westen en het noorden — naar West-Europa — Nederland, België en Frankrijk, de Scandinavische landen en de Britse eilanden — waar zij tot op heden nog steeds zijn, met uitzondering van de stam Manasse, die veel later naar de Verenigde Staten migreerde.

De profeet Ezechiël kreeg de opdracht te „GAAN” van waar hij was, onder de Joden, naar het HUIS VAN ISRAËL.

„Ga heen, spreek tot het HUIS ISRAËLS”, sprak God (Ezech. 3:1), en verder: „Ga, begeeft u naar het huis Israëls” (vers 4).

Maar Ezechiël heeft deze boodschap nooit naar het „verloren” huis van Israël gebracht. Dat kón hij niet. Hij was een slaaf onder de Joden.

En toch brengt Ezechiël hen de boodschap,

vandaag, doordat hij haar in zijn boek in de Bijbel geschreven heeft — en doordat de boodschap vandaag naar diezelfde volken overgebracht wordt, door *De ECHTE WAARHEID* (in vijf talen) en het radio- en televisieprogramma van *De WERELD VAN MORGEN*.

HET IS EEN PROFETIE! Het is een boodschap VOOR ONZE VOLKEN VANDAAG! U leest deze boodschap NU! *Moge God u helpen er acht op te slaan!*

Een profetie voor ONS, VANDAAG!

Sprekende in de eerste plaats over het oude Israël zegt God in Ezechiël 20:

„Ik leidde hen uit het land Egypte en bracht hen in de woestijn. Ik gaf hun *mijn* inzettingen en maakte hun *mijn* verordeningen bekend — de mens die ze opvolgt, zal daardoor leven. Ook gaf Ik hun *mijn* Sabbatten *als een teken* tussen Mij en hen, opdat zij zouden weten, dat Ik, de HEER, hen heilig” (verzen 10-12).

Ziet u dat het precies dezelfde bewoording is als in het eeuwigdurend Sabbatverbond van Ex. 31:12-17! En verder:

„Maar het huis Israëls was weerspanning tegen Mij in de woestijn; zij wandelden niet naar *MIJN* inzettingen en verwierpen *MIJN* verordeningen... *MIJN* Sabbatten ontheiligden zij ten zeerste” (vers 13).

Toen smeekte God met hun kinderen, een generatie later:

„Toen zeide Ik tot hun zonen in de woestijn: Wandelt niet naar *de inzettingen van uw vaders*, onderhoudt *HUN* verordeningen niet en verontreinigt u niet met *HUN* afgoden. *IK* ben de HEER, uw God, wandelt naar *MIJN* inzettingen en onderhoudt naarstig *MIJN* verordeningen. Heiligt *MIJN* Sabbaten, *dan zullen deze een teken zijn* tussen Mij en u, opdat gij weet, dat *IK*, de HEER, uw God ben” (verzen 18-20).

Let op het volgende:

De nadruk ligt hier uitsluitend op *GODS* wetten, verordeningen en Sabbatten enerzijds, en de *andere*

sabbatten, inzettingen en verordeningen *van hun VADE-REN* anderzijds.

ZIJ HIELDEN EEN DAG DIE *VERSCHILLEND* WAS van Gods Sabbat! Ze hadden zich al naar de HEIDENSE dag gekeerd, die we vandaag ZONDAG noemen — de dag van de ZON en ZONaanbidding!

„Maar die zonen waren weerspanning tegen Mij”, vervolgde God, bij monde van de profeet Ezechiël. „... *MIJN* Sabbatten ontheiligden zij...” (Ezech. 20:21).

En wat deed God uiteindelijk — generaties later?

Hij verstrooide hen, in ballingschap en slavernij (vers 23).

Maar *waarom*?

„Omdat zij *MIJN* verordeningen niet opvolgden, *MIJN* inzettingen verwierpen, *MIJN* Sabbatten ontheiligden en hun ogen gevestigd waren op de afgoden *van hun VADEREN*” (vers 24).

DAAROM! Maakte het dus enig verschil uit?

Maar laten we deze verbazingwekkende profetie eens verder lezen! Let op hoe deze profetie *VOOR ONS, vandaag*, van belang is!

Sprekende over een tijd, zo'n tiental jaren van nu, in *ONZE* tijd, tot *ONZE* volken, zegt God:

„Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here Heer, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte *GRIMMIGHEID* zal Ik *OVER U HEERSEN*” (vers 33).

De uitdrukking „*uitgestorte GRIMMIGHEID*” verwijst naar de zeven laatste plagen, naar de tijd van Christus' wederkomst (vergelijk Openb. 16:1). De tijd dat Christus over ons zal *HEERSEN* is bij en na zijn wederkomst. Dit is dus een *PROFETIE VOOR ONZE TIJD!*

Elke profetie in de Bijbel die aantoont wáár ons volk (Israël) zal zijn *TEN TIJDE* van Christus' wederkomst en ten tijde van de komende grote Exodus terug naar Palestina, stelt hen voor als *EENS TE MEER* in ballingschap en slavernij.

Laten we deze profetie verder lezen: „Ik zal u voe-

Foto: Wide World

Dachau — berucht Nazi-concentratiekamp. Engelsen, Amerikanen en andere Israëlieten zullen andermaal deze afschuwelijke gruwelen ondergaan (Deut. 28:49, 50), vanwege hun ongehoorzaamheid aan Gods Wet.

ren uit het midden der volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt... met **UITGESTORTE GRIMMIGHEID**. Ik zal u brengen naar de woestijn der volken [de **KOMENDE EXODUS** — Jer. 23:7-8], en daar met u in het gericht treden, van **AANGEZICHT TOT AANGEZICHT**” (Ezech. 20:34-35).

Ziet u het? Dit was het **WOORD** dat sprak — **CHRISTUS!** Hij zal dan weer op aarde zijn, in eigen Persoon! En dan zal Hij met ons volk van **AANGEZICHT TOT AANGEZICHT** in het gericht treden. Dat zal met u en met **UW GELIEFDEN** gebeuren — in misschien 5 tot 10 jaar tijds!

Het is tijd dat u **WAKKER WORDT** voor het dreigend gevaar en de grimmige **ERNST** van deze waarschuwing!

Misschien is er maar één enkele stem die u waarschuwt! Maar God gebruikte slechts één enkele stem om de wereld ten tijde van Noach te waarschuwen — één

enkele stem ten tijde van Elia — één enkele stem ten tijde van Johannes de Doper, en nadat hij in de gevangenis geworpen was, in de Persoon van Christus zelf!

Als u op de meerderheid van zondige MENSEN vertrouwt, dan zult u ook, met hen, hun straffen ondergaan!

Let er op *HOE* God „in het gericht zal treden“!

„Zoals Ik met uw vaderen in het gericht getreden ben in de woestijn van het land Egypte, *ZO* zal Ik ook met u in het gericht treden, luidt het woord van de Here *HEER* . . . Ik zal de weerspannigen uit u uitschiften en hen die tegen Mij overtreden hebben . . . En *GIJ* zult *WETEN*, dat ik de *HEER* ben” (verzen 36-38).

En wat *zei* Hij in dit gericht? Hij zei: „Heilig *MIJN* Sabbatten, in plaats van die van uw vaders, opdat gij *WEET* dat Ik de *HEER* uw God ben.”

En hoe zullen wij wéten dat Hij de *HEER* is?

Door zijn SabbatTEKEN!

Lees de verzen 42 tot 44 in uw eigen Bijbel! Hij zegt dat onze volken, wanneer zij niet langer opstandig zullen zijn en dan zijn Sabbat zullen houden, zullen terugdenken aan alle handel en wandel waarmee zij zich verontreinigd hebben, en dat zij vanwege hun Sabbatschennis van zichzelf zullen *WALGEN!*

Dat is nogal krachtige taal! *HET IS GODS WOORD* dat tot u spreekt!

DE VERBAZINGWEKKENDE WAARHEID OVER CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP

KIJK nu eens naar een andere onthullende reden waarom *alleen de ware Sabbatdag* de dag kan zijn waarop men bijeen kan komen om christelijke gemeenschap te hebben.

Jezus Christus zei, in Johannes 15: „Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken” (vers 5). Hij zegt ons dat wij in Hem moeten blijven (vers 4), of we kunnen geestelijk niets verrichten. Een rank kan geen druiven voortbrengen tenzij zij aan de wijnstok blijft.

Kijk nu naar de grondslag van de christelijke gemeenschap, in I Joh. 1:

„Hetgeen wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij ook u, *opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben. En ónze gemeenschap is met de Vader en met zijn zoon Jezus Christus . . .* Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen [d.w.z., zijn geboden overtreden], dan liegen wij en doen de waarheid niet; maar *indien* wij in het licht wandelen [LEVEN bij elk woord van de BIJBEL en dit als onze LEVENSWIJZE aannemen door DADERS van zijn woord te zijn en niet alleen hoorders — door GEHOORZAAM te zijn], gelijk Hij in het licht is, hebben wij

gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde" (I Joh. 1:3, 6-7).

Een goddelijke gemeenschap

Wij kunnen alleen dan ware christelijke gemeenschap hebben wanneer elke individuele christen met Christus verenigd is, én met de Vader — zoals een wijnrank met de wijnstok verenigd is.

Maar wát is het dat de vele ranken van deze wijnstok met elkaar verenigt? Wanneer *mensen* bijeenkomen op een dag *die zij zelf als mensen* vastgesteld hebben, en ZICHZELF in een kerkgroep trachten te verenigen, is Christus in die gemeenschap *niet* tegenwoordig. Hij heeft nooit ZIJN TEGENWOORDIGHEID in die dag geplaatst! Die mensen zijn te vergelijken met een aantal wijnranken, van de wijnstok afgesneden, die zich trachten te verenigen!

Hoé plaatste Jezus Christus *zijn tegenwoordigheid* in zijn Sabbat? Die dag RUSTTE Hij en verkwikte Hij zich. Op die dag, terwijl Hij rustte, zegende Hij die dag — zonderde Hij hem af voor een heilig gebruik en doel als ZIJN dag — heiligde Hij hem en maakte het HEILIGE TIJD.

Maar hoé maakte Hij de Sabbat HEILIG? Denk eraan, ik heb u reeds eerder duidelijk aangetoond dat, net zoals *de grond* waarop Mozes bij het brandend braambos stond (Ex. 3:1-5) HEILIGE GROND was — *omdat Christus daar tegenwoordig was* en de tegenwoordigheid van Christus maakt HEILIG wat het ook is en waar Hij ook zijn moge — net zoals WIJ alleen maar HEILIG kunnen zijn indien — en *slechts indien* — Christus, door de Heilige Geest, in ons aanwezig is — zo ook maakt Christus' aanwezigheid in de Sabbat deze tijdruimte heilig.

Toen de HEER van het Oude Testament, het (Grieks, logos) WOORD (Joh. 1:1-3) mens werd (vers 14) en Jezus Christus genaamd werd, zowat 4000 jaar nadat Hij aanvankelijk op de Sabbatdag gerust had en zijn tegenwoordigheid in die dag geplaatst had (Gen. 2:1-3), hield Hij nog steeds de Sabbat en plaatste Hij

zijn tegenwoordigheid in die dag (Lucas 4:16) „*volgens zijn gewoonte*”.

Hij was niet veranderd. Jezus Christus is VANDAAG NOG STEEDS DEZELFDE (Heb. 13:8).

Hij is dus *in eigen persoon* in ZIJN DAG aanwezig, vandaag net zoals toendertijd. Wanneer Gods eigen, gehoorzame kinderen, elk verenigd met Christus — elk wandelend met Christus in eensgezindheid en gehoorzaamheid — op zijn heilige dag bijeenkomen, hebben zij in werkelijkheid *gemeenschap met Christus*. Hij is dáár, in hun midden, *in de Geest!* En dan verenigt CHRISTUS hen allen tezamen in GEMEENSCHAP MET HEM EN DE VADER!

Wanneer mensen op zondag bijeenkomen, is Christus in die dag niet aanwezig! U kunt argumenten aanvoeren om uw eigen zin te krijgen, in plaats van u aan deze waarheid te onderwerpen, maar het *is de waarheid* die u zal oordelen wanneer u tegenover Christus komt te staan op de Dag des Oordeels!

Kunt u Christus tevergeefs eren?

Hoe staat het dan met de wekelijkse erediensten in de kerk op zondagen — of vrijdagen?

Luister, en neem ter harte wat uw Bijbel zegt! „God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden *in geest en in WAARHEID*” (Joh. 4:24).

Wat zeggen de kerken van deze wereld? „Aanbid God overeenkomstig uw geweten”. DIT IS TEGENSTRIJDIG MET WAT GOD ZEGT!

Hoé aanbidt u God *in geest en in waarheid*? Wat is WAARHEID? Jezus heeft duidelijk gezegd: „Uw WOORD IS DE WAARHEID.” Gods Woord is de BIJBEL!

De BIJBEL zondert alléén *de Sabbat* af als Gods Heilige Dag voor gezamenlijke bijeenkomst en eredienst. Ik ben bereid 5000 gulden te betalen aan iedereen die me een tekst in de Bijbel kan aantonen die de zondag als een Sabbat, of als „de Dag des Heren” of als

een jaarlijkse HOOGTIJDAG afzondert, of die zondagsviering oplegt.

VOOR ELKE TEKST MET BIJBELS GEZAG die de regelmatige zondagsviering beveelt, betaal ik 5000 gulden. Waarom probeert u het niet te vinden? De Bijbel is GODS AUTORITEIT! Over WELK GEZAG BESCHIKKEN DE MENSEN VOOR DE ZONDAG?

God *in geest en in WAARHEID* te aanbidden is Hem aanbidden op dié wijze en op dié tijd (voor zover wat samenkomsten van gelovigen betreft), dat Hij, in ZIJN WOORD, dat WAARHEID is, zegt!

God zelf zonderde de enige dag af die *Hem identificeert* als de SCHEPPER! Hij zonderde hem af voor een ZEGENING! Voor onze lichamelijke rust! Voor onze geestelijke verkwikking!

En de dag waarop wij ons werk en onze zaken stilleggen, zonderde Hij af voor een „heilige SAMENKOMST” (Lev. 23:2-3), wat betekent: een BEVOLEN BIJEENKOMST, waar onze aanwezigheid *vereist* is. Het is tevens de dag waarop zijn goddelijke persoon *geestelijk* aanwezig is. Hij zonderde voor die gemeenschappelijke eredienst de enige dag af die de God identificeert die we moeten vereren!

GEEN ANDERE DAG KAN DIT GROOTSE EN HEERLIJKE DOEL VERVULLEN!

Ja, GOD heeft *een reden* voor de Sabbat — en een DOEL!

Diegenen die bijeenkomen om God en de Heer Jezus Christus te vereren op enige wijze die in strijd is met de manier of de tijd die GODS WOORD ons beveelt, vereren Hem niet *in geest en in WAARHEID*. God zal hun eredienst niet aannemen.

Realizeert u zich niet dat Christus zelf zei dat u niet alleen zijn naam kunt aannemen en u een christen kunt noemen, maar dat u Hem zelfs kunt AANBIDDEN en EREN — *en dat helemaal tevergeefs?* Nog steeds niet „behouden”?

Luister naar de woorden van Christus zelf: „Te-

vergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn. Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering der mensen . . . Het gebod Gods stelt gij wel fraai buiten werking om úw overlevering in stand te houden" (Marc. 7:7-9).

Het bijeenkomen voor een eredienst op zondag is *niets anders dan een traditie van MENSEN* — en dan nog wel een heidense traditie! Diegenen die dat doen *verwerpen* GODS GEBOD, overtreden zijn Gebod dat ons gebiedt zijn Sabbatdag te heiligen, zijn schuldig aan het **BEGAAN VAN ZONDE, EN EEN DERGELIJKE EREDIENST IS VOLSLAGEN TEVERGEEFS!**

Jezus Christus heeft het zelf gezegd!

Geen „Joodse“ Sabbat

En toch, ondanks alle bijbelteksten — ondanks de geboden die rechtstreeks van GOD komen — hebben vele mensen zó vaak gehoord of gelezen over de Sabbat als zijnde „de Joodse Sabbat“, dat zij onmiddellijk instinctief zullen redeneren: „Ja, maar al dit gedoe over de Sabbat als een heilige dag — over het Sabbatverbond, heeft geen betrekking op *mij*; dit was allemaal voor de Joden bestemd — en ik ben geen Jood.“

O jawel, het heeft wél degelijk betrekking op *U!*

Jezus zei: „De Sabbat is gemaakt om de MENS“ — voor de hele mensheid! Herinnert u zich dit nog? Hij werd gemaakt toen de mens gemaakt werd — ten tijde van Adam! Toen waren er geen Joden! God heeft geen twee normen, één voor de Joden en één voor de niet-Joden. Geen enkele ongelovige kan een christen worden, tenzij hij eerst een ISRAËLIET wordt — zie Efeziërs 2:11-22. God zei, bij monde van de apostel Paulus tot HEIDENEN: „Hierbij is geen sprake van Jood of Griek . . . gij allen zijt immers één in Christus Jezus. Indien gij [heidenen] nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad [kinderen] van Abraham, en naar de belofte erfgenamen" (Gal. 3:28-29).

U zult nergens, waar dan ook in de Bijbel, zoiets als

„de *Joodse Sabbat*” vinden! Dit is een spottende, minachtende, smalende epitheton. Zij is afkomstig van niet-christelijke „wolven in schaapskleren”, zoals Christus hen noemde. Hun bedoeling was te misleiden door vooroordelen tegen Gods Waarheid wakker te roepen. Het is de bekladdende, bedriegende, verdachtmakende taal en terminologie die door MISLEIDERS, valse profeten en handhavers van heidense, met Gods Woord in strijd zijnde leerstellingen en gewoonten, gebruikt wordt.

HET IS GEEN BIJBELSE TAAL!

Toch zullen wellicht de meesten van u die dit lezen zó bevooroordeeld zijn door deze minachtende benaming, dat het u heel moeilijk zal zijn de ZUIVERE WAARHEID in uw BIJBEL te begrijpen en aan te nemen!

Lees eens Efeziërs 2:11-22. U MOET EEN Israëliet worden om te worden behouden! U heeft veel *valse* en *antibijbelse* leerstellingen gehoord die u in de waan brengen dat het heil voor de heidenen is. DAT IS NIET ZO!

Al de BELOFTEN werden aan ISRAËL gedaan. En waarom?

Let goed op! Lees dit zorgvuldig en *begrijp* wat hier staat! Alle naties waren overgegaan naar valse, heidense godsdiensten, die anti-God waren. In die godverloochende wereld, vormde God met de kinderen van Abraham, Isaäk en Jakob ten tijde van Mozes een bijzondere natie die ZIJN natie zou worden — om een *licht* voor de ongelovige heidenen te zijn. Tussen twee haakjes: het woord „heidene” betékent „ongelovige: hij die niet in de Ware God gelooft”.

God gaf deze bijzondere natie die Hij uitgeroepen had, ZIJN juiste manier van leven — *aan haar* werden de beloften gegeven, waaronder die van het heil (Rom. 9:4). Maar wanneer iemand van heidense geboorte zich bekeert, Christus aanvaardt en Gods heilige Geest ontvangt, dan wordt hij geestelijk een Israëliet, een kind van Abraham en een erfgenaam van de beloften (Gal. 3:28-29).

Het heil is uit de Joden (Joh. 4:22). Maar het is niettemin voor iederéén die gelooft (in *levend* geloof,

niet in dood geloof) — eerst voor de Jood, en, door Christus, ook voor de heiden (Rom. 1:16).

U kunt niet behouden worden tenzij u geestelijk een Jood wordt! (Rom. 2:28-29). Alle uit het vlees geboren Israëlieten zijn uiteraard, tengevolge van ongehoorzaamheid, van de beloften en van Gods heil *afgesneden* — maar zij kunnen deze, zoals alle andere mensen, *door Christus* ontvangen (Rom. 11:17-18, 23-26).

De ware christen zal daarom die vooroordelen en haat jegens Joden uit zijn hart verwijderen.

Is Christus IN u?

Nogmaals, **MAAKT HET ENIG VERSCHIL UIT wélke dag we houden, en óf we ons er *al dan niet* aan houden?**

De definitie van een **CHRISTEN** volgens de **BIJBEL** is iemand die de *gave* van Gods heilige Geest ontvangen heeft en door Gods Geest geleid wordt. Met andere woorden, **CHRISTUS IN u** is uw hoop op een eeuwige heerlijkheid! (Col. 1:27, *Willibrord Vertaling*.)

De heilige Geest is de levendmakende Geest die van God de **VADER** en **CHRISTUS ZELF** uitgaat! De **HEILIGE GEEST IN U** plaatst in u niet alleen de *liefde*, de *kracht*, het *geloof* en het *leven* van de Eeuwiglevende **CHRISTUS** — maar ook **DE GEZINDHEID VAN CHRISTUS!** (Fil. 2:5, *Statenvertaling*.)

Het betekent letterlijk dat Christus Zelf **IN u** is — niet in Persoon, maar **IN GEEST**. Jezus Christus is een Heiland die letterlijk **IN** ons komt — in onze geest — om ons te reinigen en ons *van binnenuit* te redden!

HET BETEKENT DAT JEZUS CHRISTUS ZIJN LEVEN IN ONS LEIDT! Of, met andere woorden, het betekent dat wij ons overgeven en Jezus Christus ons leven *voor ons* laten leven!

Indien nu Jezus Christus **IN U** is (en u bent geen ware bekeerde christen tenzij Hij in u is!) zal Hij dan, *in u*, zijn Heilige Dag ontheiligen, en een heidense dag houden?

ONMOGELIJK!

Jezus Christus is niet veranderd. Hij is gisteren

en heden **DEZELFDE**, en tot in eeuwigheid! (Heb. 13:8.)

CHRISTUS is het die de Sabbat *gemaakt* heeft. **CHRISTUS** is het die rustte op die allereerste Sabbat! De **EEUWIGE** (Jahwe) is het die de Christus werd en op de Sabbat tot de Israëlieten sprak (Ex. 16). **CHRISTUS** is het die de Sabbat hield *volgens zijn gewoonte* (Luc. 4:16).

Jezus Christus heeft altijd *zijn Tegenwoordigheid* in zijn eigen Heilige Dag geplaatst! *Als* Christus **IN** u is — dan kan Hij, in u, nú ook geen andere dag houden! En *als* u, die nu de waarheid in dit boekje gelezen hebt, nu excuses maakt, of opstandig bent en weigert Christus' Heilige Dag te *heiligen*, dan zeg ik u, op grond van zijn onfeilbaar gezag, dat Hij niet **IN** u is!

Zó ernstig is de zaak nu eenmaal!

God geeft zijn heilige Geest alléén aan hen **DIE HEM GEHOORZAMEN!** (Hand. 5:32.) De voorwaarden tot het verkrijgen van de heilige Geest als Gods gave zijn: **BEKEERT U EN LAAT U DOPEN** (Hand. 2:38).

De zonde is wetsovertreding (I Joh. 3:4 — Leidse Vert.). Die wet is een *geestelijke* wet (Rom. 7:14). De straf voor de overtreding is de **DOOD** — voor alle eeuwigheid! (Rom. 6:23.) Het vierde Gebod van die wet gebiedt u de Sabbatdag te gedenken, en hem te **HEILIGEN!** Het zegt ook dat de zevende dag — niet zondag, de eerste dag — de Sabbat van de **HEER uw GOD** is. En het is de zevende dag *van de week* — de dag *vóór* de eerste dag *van de week* (Matth. 28:1) — niet zomaar **ELKE** zevende dag — niet zomaar een dag op de zeven.

Er zijn geen mazen in die wet! Er is **GEEN ONTKOMEN AAN VOOR** wie niet gehoorzaamt! Gods Wetten treden automatisch in werking! God heeft geen menselijke politieagent nodig om u te snappen! Er zal geen menselijke berechting met feilbare rechters zijn.

Nee! er is géén ontsnappen aan! U heeft, wat deze zaak betreft, met de **ALMACHTIGE GOD** te doen.

God is **LIEFDE!** God heeft de mensheid lief. God

heeft *U* lief! God maakte zijn Sabbat heilig met een doel — om *U* in zijn GEMEENSCHAP te houden! Zijn Wet is *LIEFDE*. Er is *liefde* voor nodig ze na te leven! Er is *geestelijke* liefde voor nodig om de *geestelijke* Wet na te komen. *U* werd niet met die liefde geboren. God biedt ze u vrij aan — ZIJN EIGEN LIEFDE, „in onze harten uitgestort door de heilige Geest” (Rom. 5:5). Wanneer u zich overgeeft, berouw heeft en gelooft, dan *beloofd* God zijn heilige Geest. Zijn Geest geeft u de geestelijke LIEFDE, om zijn wet na te leven.

Het is werkelijk WONDERBAARLIJK!

Gods heilige Geest houdt u in CHRISTUS' EIGEN GEMEENSCHAP — in nauw contact. Hij verleent u zijn BESCHERMING, geestelijke vrede, geluk en overvloedig leven!

„Maar,” zou iemand nog kunnen aanvoeren, „hoe zou ik kunnen leven als ik op de Sabbat geen vuur mag maken of zelfs geen voedsel mag eten?”

Laten we dit goed begrijpen! Het verbod tegen „houtsprokkelen” of „vuur ontsteken” op de Sabbat maakte deel uit van de bijgevoegde BURGERLIJKE en RITUELE of CEREMONIEËLE wet van Mozes — en behoort niet tot de GEESTELIJKE wet der Tien Geboden!

Wegens hun overtredingen — omdát de geestelijke Wet overtreden werd — voegde God er 430 jaar na Abraham, door bemiddeling van Mozes, een materiële en fysieke wet van rituelen en ceremonieën aan toe (Gal. 3:16-19). Die wet was een FYSIEKE wet, waarvan dierenoffers deel uitmaakten. Deze wet *substitueerde* voor het offer van Christus en de heilige Geest, die niet aan de Israëlieten van het Oude Testament gegeven werd. De heilige Geest geeft ons, nu, de KRACHT om te gehoorzamen. Deze rituelen en dierenoffers bestonden uit *lichamelijke* arbeid — uit opgelegd werk dat 's morgens, 's middags en 's avonds verricht moest worden — om hun de GEWOONTE van GEHOORZAMEN in te prenten. WAAROM? Omdat zij óngehoorzaam waren geweest! De

fysieke rituelen moesten HUN GEHOORZAAMHEID BIJBRENGEN! Zij waren dus een „tuchtmeester”, die enkel in functie zou blijven TOT Christus (Gal. 3:24).

Toen de WERKELIJKHEID kwam (Christus — en de gave van de heilige Geest), eindigde het substituut.

Het Sabbatgebod is een GEESTELIJK gebod. Het heeft betrekking op onze gemeenschap, bijeenkomst en verering van God. Het verbiedt ons normaal dagelijks werk of arbeid op die dag waardoor we in ons levensonderhoud voorzien — onze BAAN, onze ZAAK.

Maar de Sabbat werd OM de MENS gemaakt — als een ZEGEN voor de mens! Hij werd gemaakt om er zich in te VERHEUGEN — om geestelijk VERKWIKT te worden, in een gezegende gemeenschap en verbondenheid met CHRISTUS!

Jezus Christus HIELD DE SABBAT toen Hij als mens op aarde leefde. En hele HOOFDSTUKKEN van de vier Evangelien zijn gewijd aan het vermelden van hoe Hij ons onderwees de Sabbat te houden.

De Farizeeën van Jezus' tijd leefden zo'n 65 strenge voorschriften van „doe dit” en „doe dat niet” na, die de menselijke rabbi's ingesteld hadden om van de Sabbat een „slavenjuk” te maken. Jezus Christus veegde deze menselijke voorschriften aan de kant.

Op een zekere Sabbat ging Hij met zijn discipelen door een korenveld. Zijn discipelen begonnen aren te plukken om te eten. De Farizeeën bekritiseerden dit. Maar Jezus berispte hen — toonde hun dat het IN ORDE was, licht werk te doen om voedsel te vergaren of klaar te maken om op de Sabbat te eten. Dit was dezelfde gebeurtenis die Christus er toe bracht te zeggen: „De Sabbat is gemaakt om de MENS, en niet de mens om de sabbat,” en te verklaren dat HIJ de HEER van de Sabbat is — en dat daarom de Sabbat de DAG DES HEREN is!

Jezus *genas* de zieken op de Sabbat. Dat was geen handeldrijven of werk waardoor Hij in zijn levensonderhoud voorzag. Het was een daad van barmhartigheid —

en van LIEFDE. Jezus zei dat het in orde was *goed* te doen op de Sabbatdag.

Hij toonde aan dat men op een Sabbat zelfs een os uit een put mag trekken — maar vandaag zouden te veel mensen de arme os vrijdags in de put duwen om een excuus te hebben hem er op de Sabbat uit te trekken! Jezus verwacht van ons dat we wijsheid en gezond verstand zouden gebruiken — en dat we EERLIJK zouden zijn!

Velen, die dit boekje tot hier gelezen hebben, zullen aanvoeren — „Maar ik kàn de Sabbat niet houden — ik zou mijn BETREKKING verliezen.”

Laat ik u eens wat vertellen! Ik heb honderden van dergelijke gevallen gekend! Er is levend GELOOF voor nodig God te GEHOORZAMEN! Kunt u *HEM* *vertrouwen*, zelfs met uw baan? Tenzij u dit kunt, zou ik zelfs geen valse cent verdedden op uw kansen aan de poel des vuurs te ontsnappen!

Vraag uw werkgever *nooit* of u de zaterdag vrij mag hebben. Leg het verstandig aan — en BID om Gods hulp. Zeg *dán* tegen uw werkgever op een rustige, maar ernstige en besliste wijze dat u geleerd hebt dat de uren van vrijdag zonsondergang tot zaterdag zonsondergang door God GEHEILIGD werden en dat Hij u gebiedt deze te heiligen. Zeg hem dat het u erg spijt als het hem op de één of andere wijze last veroorzaakt — maar dat u gedurende die uren niet meer kunt werken. Zeg het op een vriendelijke maar VASTBERADEN toon. Zeg hem dat u op zondagen wilt werken, als u hem daarmee van dienst kunt zijn.

Uit HONDERDEN van zulke gevallen heb ik kunnen vaststellen dat negen op de tien HUN BETREKKING NIET VERLIEZEN! Als u eerst tot God bidt en Hem oprecht vraagt u in de ogen van uw werkgever gunst en genade te geven, en dan vastberaden maar beleefd en vriendelijk met hem gaat praten, zal het voor uw werkgever al heel moeilijk zijn u in het uitoefenen van uw godsdienst te belemmeren.

Negen op de tien hebben hun werk niét verloren, in

tegenstelling met wat ze misschien verwacht hadden. En die één op de tien die zijn baan wèl verloor? Bijna altijd hebben die enkelen die hun betrekking verloren, **SPOEDIG EEN BETERE GEVONDEN.**

U kúnt op God vertrouwen!

Hier moet u levend **GELOOF** aan gehoorzaamheid koppelen!

Tenslotte, denk er nog eens aan dat **GOD** beslist heeft wát zonde is — Hij verplicht u te beslissen of u zult zondigen, of **GEHOORZAMEN!**

Het woord is nu aan u!

Het woord is nu aan *U!*

Ik heb u getrouw Gods Woord gegeven. **Het** is niet populair. Het is niet wat de populaire meerderheid u zal vertellen.

Maar nu wéét u het! U zult **GEOORDEELD** worden naar wat u met deze kennis zult doen!

U moet uw eigen keuze maken. Opstandigheid betekent de eeuwige **STRAF** in de vorm van eeuwigdurende **DOOD**. God zal niemand *behouden* waarover Hij niet gebieden kan.

U moet kiezen tussen **GODS** wegen en **MENSELIJKE** wegen die ten onrechte „christelijk” genoemd worden.

Hier eindigt mijn verantwoordelijkheid. Ik heb luidkeels geroepen. Ik heb mijn stem verheven. Ik heb u, in dit verband, **UW ZONDEN AANGETOOND**. God roept u tot bekering. Hij zal u evenwel niet dwingen. U moet uw beslissing zèlf nemen, en wat u zaait zult u ook oogsten.

U zult door **GENADE** behouden worden, maar God stelt voorwaarden vast. U kunt zich onderwerpen, en de heerlijkheid der **GENADE** ontvangen — of u kunt opstandig zijn en de **DOODSTRAF** ondergaan — voor alle eeuwigheid!

LEES:

*De ECHTE WAARHEID, een tijdschrift voor een zuiver begrip.
Het is geheel en al gratis — u hoeft niets te betalen! U kunt
een kosteloos abonnement aanvragen door naar een van de
volgende adressen te schrijven:*

IN NEDERLAND
EN BELGIË

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 496
Arnhem

IN AFRIKA

P.O. Box 1060
Johannesburg, Transvaal
Republic of South Africa

IN AUSTRALIË

P.O. Box 345, North Sydney
NSW 2060, Australia

IN CANADA

P.O. Box 44, Sta. A,
Vancouver 1, B.C.

IN DUITSLAND

Postfach 1324
(4) Düsseldorf 1,
Deutschland

IN GROOT-BRITANNIË

P.O. Box 111
St. Albans, Herts.,
United Kingdom

IN FRANKRIJK

EN ZWITSERLAND
LE MONDE A VENIR
91, rue de la Servette
Case Postale
CH-1211 Genève 7,
Suisse

IN ISRAËL

P.O. Box 19/0111
Jerusalem, Israel

IN NIEUW-ZEELAND

P.O. Box 2709
Auckland 1, New Zealand

IN DE FILIPPIJNEN

P.O. Box 1111
Makati, Rizal D-708
Philippines

IN ZUID-AMERIKA

P.O. Box 5-595
México 5, D.F.

IN DE VERENIGDE STATEN

P.O. Box 1030
Pasadena, California 91109

